Nr. 189. Sobota, 19 Sierpnia 1882. Rok 72.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów: we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Reskrypt ministerstwa skarbu z dnia 17 sierpnia 1882 r.

ogłaszający postanowienia o wydaniu nowych not bankowych po 1000 złr.

Bank Austryacko-Węgierski pocznie dnia 1 września 1882 r. wydawać noty bankowe na 1000 złr. w. a., które noszą firmę „Banku Austro-Węgierskiego" i datę 1 maja 1880 r., a odwoływać i ściągać znajdujące się obecnie w obiegu noty bankowe pod firmą „Uprzyw. austryackiego Banku Narodowego" na 1000 złr. z datą 1 marca 1858 r.

Na podstawie artykułu 89 statutów bankowych (Dz. Ust. P. nr. 66 z 1878 r.) c. k. rząd reprezentowanych w Radzie Państwa królestw i krajów i król. rząd węgierski w porozumieniu z radą generalną Austryacko-Węgierskiego Banku uchwaliły, że ściąganie rzeczonych not bankowych nastąpić ma według postanowień zawartych w załączonem ogłoszeniu Austryacko-Węgierskiego Banku.

Dunajewski m. p.

Ogłoszenie

w sprawie wydania not bankowych Austryacko-Węgierskiego Banku na 1000 złr. z datą 1 maja 1880 r.

Dnia 1 września 1882 r. rozpoczną wszystkie zakłady bankowe wydawać noty Austryacko-Węgierskiego Banku na 1000 złr. z datą 1 maja 1880 r.

Znajdujące się obecnie w obiegu noty bankowe na 1000 złr. z firmą „Uprz. Austryackiego Banku Narodowego" z datą 1 marca 1858 r. odwołują się i ściągają.

C. k. rząd reprezentowanych w Radzie Państwa królestw i krajów i król. rząd węgierski w porozumieniu z radą generalną Austryacko-Węgierskiego Banku postanowiły:

1) Znajdujące się obecnie w obiegu noty bankowe na 1000 złr. w. a. z datą 1 marca 1858 r. przyjmowane będą w głównych i filialnych zakładach Austryacko-Węgierskiego Banku do 31 maja 1883 r. w drodze wypłaty i wymiany.

2) Od 1 czerwca 1883 r. do 31 sierpnia 1883 r. przeznaczone do ściągnięcia noty na 1000 złr. z datą 1 marca 1858 r. przyjmowane będą jeszcze wprawdzie w głównych zakładach Austryacko-Węgierskiego Banku w Wiedniu i Budapeszcie w drodze wypłaty i wymiany, w innych jednak zakładach bankowych już tylko w drodze wymiany.

3) Od 1 września 1883 r. począwszy, odwołane noty na 1000 złr. z datą 1 marca 1858 r. nie będą już przyjmowane przy wypłatach przez Austryacko-Węgierski Bank, tak, że ostatni termin ściągnięcia odwołanych not na 1000 złr. upływa z dniem 31 sierpnia 1883 r. Po tym terminie jednak przyjmowane będą odwołane noty w głównych zakładach Austryacko-Węgierskiego Banku w Wiedniu i Budapeszcie jeszcze w drodze wymiany. Wypłacenie takich not bankowych w zakładach filialnych nastąpić może odtąd tylko za osobnem zezwoleniem generalnej rady Austro-Węgierskiego Banku. Celem uzyskania takiego zezwolenia, noty mają być złożone w filialnych zakładach zapomocą konsygnacyi.

Po 31 sierpnia 1889 r. Austryacko-Węgierski Bank nie jest już obowiązany (artykuł 89 statutów) wykupywać lub wymieniać odwołane noty na 1000 złr. z datą 1 marca 1858 r.

Wiedeń, 17 sierpnia 1882.

A. Moser
gubernator.

Tenebaum
radca generalny.

Leonhardt
sekretarz generalny.

Minister wyznań i oświecenia nadał emerytowanemu kierującemu nauczycielowi Józefowi Szczepańskiemu w Krakowie w uznaniu jego długoletniej i skutecznej działalności w zawodzie nauczycielskim przy szkołach ludowych tytuł dyrektora.

Obwieszczenie.

Niniejszem rozpisuje się wybór uzupełniający posła do Izby Deputowanych Rady Państwa z kuryi wielkich posiadłości okręgu wyborczego Wadowice-Biała-Żywiec-Myślenice na dzień 28 września 1882. Wybór ten będzie przeprowadzony w Wadowicach, a godzina i lokalności, w których wybór się odbędzie, będą podane do wiadomości wyborców kartami legitymacyjnemi, które im w właściwym czasie będą doręczone.

Listę wyborców powyższego okręgu wyborczego ogłasza się jednocześnie w dzienniku urzędowym *Gazety Lwowskiej*.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie dnia 14 sierpnia 1882.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 19 sierpnia.

Ukończenie pierwszego trzechlecia rządów gabinetu hr. Taaffego dało niektórym dziennikom opozycyjnym sposobność do poddania dotychczasowej działalności ministerstwa zwykłej tendencyjnej krytyce, mającej na celu sprowadzenie do minimum rezultatów politycznych i ekonomicznych, osiągniętych przez rząd obecny. Fakta jednakże mówią tak głośno i stanowczo przeciw tym wyrokom stronniczym, że zbytecznem jest nawet zajmować się ich odpieraniem. Ażeby obalić zarzuty owych organów, o których słusznie powiedzieć można, iż w przebiegu trzech lat ostatnich wiele zapomniały a niewiele się nauczyły, dosyć jest przebiedz pamięcią ważniejsze fakta, na które przy wydaniu bezstronnego sądu o działalności ministerstwa hr. Taaffego i skuteczności jego polityki należy zwrócić konieczną uwagę.

Na pierwszem miejscu i jako jedną z najważniejszych zasług obecnego rządu wymienić trzeba to, że rząd ten utrzymał nienaruszoną siłę obronną monarchii i oparł ją na całe lat dziesięć na tak niewzruszonej podstawie, iż stała się ważnym, decydującym czynnikiem w sprawie utrzymania pokoju powszechnego. Dzięki tej potędze, Austrya zajmuje dzisiaj w koncercie państw europejskich stanowisko nakazujące prawdziwy szacunek i zostaje w najlepszych stosunkach ze wszystkiemi mocarstwami europejskiemi. Że głos monarchii austryackiej w naradach Europy jest słuchany i szanowany, że przyjaźń jej jest poszukiwaną, że żadne państwo nie chce się jej narazić, tego dowiódł niedawny przebieg układów prowadzonych w sprawie egipskiej.

Drugą niemniej niezaprzeczoną zasługą gabinetu hr. Taaffego jest troskliwe utrzymywanie dobrych stosunków między dwiema połowami monarchii, ponieważ zgoda części składowych jest niezbędnym warunkiem pomyślnego rozwoju całości. Od czasu, jak hr. Taaffe znajduje się u steru, przyjaźny stosunek pomiędzy zachodnią połową monarchii a Węgrami ani na chwilę nie został zakłócony, pomimo że w tym czasie traktowane były i zostały rozwiązane tak ważne sprawy, jak na przykład nowa taryfa celna, i pomimo że opozycya nie szczędziła usiłowań, ażeby przeciw rządowi austryackiemu podrażnić opinię publiczną z tamtej strony Litawy. Do utrzymania tej zgody pomiędzy dwiema połowami monarchii tem większą wagę przywiązywać należy, że właśnie w sprawie nowej taryfy celnej występowały w szranki sprzeczne interesa, a hr. Taaffe umiał je tak pogodzić, iż przemysł austryacki doznał należytego uwzględnienia.

Kredyt państwa podniósł się także znacznie w ciągu ostatniego trzech-

---

12)

ANNA

XI.

(Ciąg dalszy.)

Julia zamyśliła się.

— Gdzieżby to takiej iskry szukać naprzykład w panu Bolesławie? Zimny jak śledź.

— Zostaw go i idź dalej.

— Pan Kazimierz bardzo miły towarzysz, ale nad zgrabną rozmowę, która mu sprawia przyjemność, nie pójdzie dalej!

— Masz innych.

— Pan Józef tłusty jak węgorz, ale też i tak ślizki. Trzeba wprawniejszych rąk, aby go przytrzymać.

— Czy już wszyscy?

— O panu Alfonsie nie ma co nawet mówić.

— Dlaczego?

— Reprezentant złotej młodzieży, każe się chociaż nieprawnie tytułować swemu lokajowi, jedynak bogatego ojca i do tego ma wielką pasyę do szansonetek francuskich.

— Otóż to właśnie bohater, godny sztuki kobiecej. Gdybym był kobietą, to takbym go obmotał, żeby żywcem z rąk moich nie uciekł.

— Na cóż to wszystko zda się? Można go może na czas jakiś przytrzymać, śpiewając mu osobliwie szansonetki francuskie, ale co za cel?

— Jakiegoż chcesz celu?

— Przecież on się ze mna nie ożeni!

Gustaw nasunął fez na ucho.

— Jakże przestarzała jest wasza logika! Chcecie złapać rybę, a niechcecie robić sieci i puszczać jej do wody! Przecież bez tej wstępnej roboty ryba się nie złowi! Któż tak myśli!

— Rozumię cię, ale ja jestem pewną, że tak grubej ryby w moją siatkę nie złowię. Rybołóstwo takie mogłoby tylko mnie na szwank narazić.

— Na jaki szwank?

Siostra nie odpowiedziała bratu na to pytanie. Wzięła koniec wstążki i zaczęła ją strzępić.

— Teraz ja ciebie rozumię — odparł Gustaw z uśmiechem — obawiasz się, aby cię nie posądzono o romans z panem Alfonsem! Co za pruderya!

Julia zmarszczyła czoło.

— Przecież nie zechcesz. abym....

— Abyś kochała się w nim bez celu. Żadna kobieta tego nie robi. Każda ma zaraz na widoku księdza i obrączkę ślubną. Otóż i ty możesz to samo widzieć przed sobą, rozmawiając z panem Alfonsem.

— Niepodobna!

— Wszystko być może, ale trzeba zręczności. Wierzę, że pan Alfons nie ma zamiarów matrymonialnych, wierzę, żeś mu się podobać mogła tylko ot tak *pour passer le temps*, dla rozmowy. Od ciebie jednak zależy, skorzystać z tej jego słabostki i tak go siecią obmotać, żeby sam nie wiedział, kiedy do matni się dostał!

— Ale na to trzebaby poświęcić nawet opinię....

— Wszystko poświęcić, do ostatnich granic i iść *va banque!*

— Ależ to gra!

— Bez gry nie ma wygranej.... a wiesz dobrze, że my dzisiaj wszystko na karty stawiamy!

— To bardzo smutno!

— Położenie nasze zmusza nas do tego. Zwykłemi drogami już daleko nie zajdziemy!

W tej chwili na odludnej ulicy zaturkotały koła powozu. Julia pobiegła szybko na balkon.

W przedpokoju ozwał się dzwonek.

— Hrabia Alfons! — zawołał służący.

— Prosić — odrzekła Julia, i zarumieniona uciekła do matki.

XII.

Anna płakała przez całą noc. Na drugi dzień rano usiadłszy przed zwierciadłem, odnalazła zgubiony włos biały a z nim jeszcze dziesięć jemu podobnych. Przykre uczucie przebiegło po jej twarzy. Jesień smutna, bezlistna jesień — bez poprzedniego lata — zapowiedziała się bez litości. Było to straszne *memento*, wypowiedziane nielitościwie wszystkim pragnieniom serca. Ostatnia mrzonka rozwiała się, a smutna przyszłość bez żadnego uśmiechu stanęła groźnie przed nią. Wprawdzie obowiązki dla rodziców mogły tę przyszłość jako tako zapełnić, ale serce buntowało się gwałtownie przeciw tak pojętym poświęceniom się dziecka.

Od owego wieczoru, w którym radca tę nowinę przyniósł, musiała nieustannie staczać walkę z tem sercem zbuntowanem, które teraz stawiało jej przed oczy najdziwniejsze pokusy. Widziała się we śnie szczęśliwą, otoczoną opieką męża, który jej pragnienia odgadywał. Miała dom własny, urządzony według swego smaku. Przyjaciele i znajomi przychodzili do niej i mile upływał czas. Mąż rozmawiał z nią o różnych sprawach swoich, a ona dawała mu te i owe rady. Za to dziękował jej serdecznie a ona uśmiechała się z taką rozkoszą, jakiej w rzeczywistości nigdy nie doznała.

Podobne sny i marzenia nachodziły ją nietylko we śnie ale i na jawie. W wytwornym swoim buduarze siedziała całemi godzinami, patrząc w zamyśleniu przed siebie. Pytała nieraz siebie, jaki cel ma jej życie, a zbuntowane serce zbijało wszelkie argumenta, odnoszące się do obowiązków dla rodziców. Dziwna walka z samą sobą zapanowała w jej duszy i wyczerpywała wszystkie siły żywotne. Każdego rana przestraszała się własnej twarzy, gdy ją w zwierciadle ujrzała. Przybywało jej więcej siwych włosów, na twarzy rysowały się nowe zmarszczki. Były to może złudzenia, ale ona wierzyła w nie. Z gorączkowym niepokojem witała każdy dzień nowy a każdego wieczora płakała, że przeminął i nic jej nowego nie przyniósł. Zdawało się jej, że jest żywcem pogrzebioną i szamotała się w trumnie swojej, aby odwalić wieko. Było jej coraz duszniej a pokoje z przepychem urządzone, przybierały coraz większe podobieństwo do familijnego grobowca.

W jednej z owych nocy bolesnych i bezsennych usłyszała nagle jakieś tajemnicze akordy. Wstała z łóżka i powoli zbliżyła się do okna. Teraz dopiero spostrzegła, że stary opuszczony dom naprzeciwko był zamieszkany. Całe pierwsze piętro było oświetlone, a szczęśliwi mieszkańcy nawet nie zasłonili okien, aby wszyscy ich szczęście oglądać mogli.

Anna patrzała teraz na tych ludzi szczęśliwych. Pokoje były jasno oświecone, snopy

lecia, dzięki zaufaniu jakie obudziła reformatorska działalność rządu na polu ekonomicznem. Pomimo przesilenia finansowego w Paryżu, pomimo długotrwałej stagnacyi na większej części targów pieniężnych i pomimo niepokojów w Egipcie, grożących wywołaniem ogólnego zatargu, kursa walorów państwowych austryackich nie doznały znaczniejszego obniżenia. Owszem papiery austryackie są wciąż poszukiwane tak w kraju jak zagranicą dla lokacyi kapitałów, a pożyczki zaciągane przez rząd obecny dosięgły jak wiadomo, do najwyższych kursów emisyjnych, jakiemi w nowszych czasach mógł się poszczycić którykolwiek rząd austryacki. Jest to najlepszym dowodem, że Austrya cieszy się wielkiem zaufaniem w kołach finansowego świata, i że świat ten wierzy silnie w skuteczność usiłowań rządu, mających na celu przywrócenie równowagi w gospodarstwie państwowem.

Jeżeli po tem wszystkiem wspomnimy długi szereg przedłożeń ekonomicznych i innych, wniesionych do Rady państwa przez rząd obecny, a po większej części już uchwalonych i wprowadzonych w wykonanie, przedłożeń wkraczających we wszystkie gałęzie życia państwowego, i przyczyniających się lub mających w wysokim stopniu przyczynić do podniesienia moralnej i materyalnej pomyślności ludów, wchodzących w skład tej połowy monarchii, to podobno nic już nie będziemy potrzebowali dodawać na poparcie twierdzenia, że rząd obecny w świeżo ubiegłem pierwszem trzechleciu swego istnienia czynił wszystko co było w jego mocy, ażeby spełnić to zadanie, jakie sobie nakreślił, obejmując kierunek spraw, i że ma wszelkie prawo spoglądać z zadowoleniem na dotychczasowy wynik swej działalności. Niezawodnie nie wszystko to, czego hr. Taaffe pragnął, i do czego dążył z wytrwałością i konsekwencyą niewzruszoną, zostało już osiągniętem, ale wiele rzeczy zamieniło się na lepsze, uzasadnioną zatem jest nadzieja, że z biegiem czasu osiągnięty także zostanie najwyższy i najważniejszy cel dzisiejszego systemu rządowego: zbliżenie z sobą i pogodzenie wszystkich narodowości państwa, na gruncie prawa i miłości wspólnej ojczyzny.

Sprawy krajowe.

(Poprawa dróg).

IV.

Wydział krajowy uznaje, że kraj nasz ubogi wobec tylu innych niezbędnych wydatków i nakładów produkcyjnych nie może obecnie ponosić znaczniejszych ofiar na cele powyżej wymienione, i dlatego zamierza ograniczyć się najpierw do wniosku uchwalenia funduszu pożyczkowego na cele drogowe w sumie 300.000 zł. w. a., wyposażyć się mającego ze skarbu krajowego w ciągu lat dziesięciu, począwszy od 1883 r., corocznemi dotacyami po 30.000 zł., a powtóre do propozycyi, ażeby Sejm dotychczasową zwyczajną dotacyę roczną na bezwrotne zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych, wynoszącą 70.000 zł., podniósł na 1883 r. do sumy 100.000 zł. w. a. i upoważnił przytem Wydział krajowy do preliminowania w latach następnych dalszych na ten cel dotacyj, które zwiększać się mają w miarę zmniejszania się wydatków rocznych na budowę i rekonstrukcyę dróg krajowych. Jeżeli jednak Wydział krajowy, ze względu na obecny stan finansów kraju, ogranicza w swoim wniosku pomoc krajową do rozmiarów niemal skromnych w porównaniu z potrzebami wykazanemi, czyni to w przypuszczeniu, że Sejm, jeżeli przychyli się do poglądów Wydziału krajowego, dotacyę na zasiłki drogowe zwiększać będzie w miarę polepszania się stanu finansów krajowych i wzrastania środków rozporządzalnych, i że za wolą Sejmu posiłkowanie budowy dróg niższego rzędu ze skarbu krajowego osiągnie z czasem miarę, zastosowaną do potrzeb rzeczywistych, a najwydatniejszem stanie się wtedy, gdy po zupełnem umorzeniu długu indemnizacyjnego w 1898 r. odpadnie potrzeba nakładania krajowych dodatków indemnizacyjnych do podatków, w skutek czego dochody kraju, pochodzące z dodatków do podatków bezpośrednich, będą mogły być podniesione bez wysilenia na cele produkcyjne i roboty pożytku publicznego.

Jakąkolwiekby jednak była pieniężna pomoc krajowa, gospodarstwo drogowe w powiatach nie rozwinie się należycie z powodu przeważnie natrafianej nieudolności lub obojętności tych, którzy powołani są do prowadzenia technicznego i ekonomicznego zarządu dróg gminnych, jeżeli bezpośredni nadzór, przysługujący wydziałom powiatowym w myśl § 27 ustępu 2) ustawy drogowej nad urzędami gminnemi i obszarami dworskiemi co do budowy i utrzymania dróg gminnych, nie będzie ujęty w pewną organizacyę, opartą na umiejętnem i fachowem kierownictwie i uwzględniającą odrębne miejscowe warunki.

Wydział krajowy, który przekonał się, że przy dobrej woli i sprężystem działaniu wedle powyższej zasady zdołały niektóre reprezentacye powiatowe osiągnąć bardzo pomyślne rezultaty w dziedzinie gospodarstwa drogowego, sądzi, że poparty powagą uchwały sejmowej zdoła wpłynąć także na inne reprezentacye powiatowe, ażeby przystąpiły jak najrychlej do racyonalnego zużytkowania prestacyj i powiatowych funduszów drogowych i licząc na pomoc kraju, nadały swemu nadzorowi nad drogami, ich zarządowi lub opiece powierzonemi organizacyę odpowiadającą warunkom i stosunkom miejscowym, niepomijającą przytem jednak w żadnym razie trzech niezbędnych czynników w drogowem gospodarstwie powiatu, a mianowicie: *a)* zaprowadzenia katastru dróg gminnych; *b)* dokonania podziału dróg gminnych w powiecie na ważniejsze i mniej ważne; *c)* ustanowienia powiatowej służby drogowej dla miejscowego nadzoru dróg powiatowych i gminnych. Wydział krajowy ze swej strony, nie spuszczając z oka organicznego rozwoju sieci drogowej w całym kraju, rozciągnąłby przytem kontrolę nad systematyczną poprawą dróg powiatowych i gminnych, wydając odpowiednią instrukcyę administracyjno-techniczną i czuwając przez swe organa techniczne nad tem, ażeby rzeczona poprawa dróg odbywała się wedle zasad umiejętnych, których ścisłe przestrzeganie daje największą rękojmię, że fundusze wyłożone na budowę dróg nie będą zmarnowane.

Wydział krajowy żywi przekonanie, że przy wszechstronnem i dokładnem zastosowaniu powyższych zasad, gruntowna poprawa komunikacyi powiatowych i gminnych dałaby się przeprowadzić w ten sposób, że około $^2/_3$ części kosztów ogólnych pokryćby można środkami miejscowemi, a mianowicie: funduszami powiatowemi, prestacyami obowiązkowemi gmin i obszarów dworskich, ofiarami dobrowolnemi stron bezpośrednio interesowanych i t. p., wskutek czego na posiłkujący fundusz krajowy przypadłaby w przybliżeniu jedna trzecia część kosztów powyżej wymienionych, z tą jednak różnicą, że do budowy dróg powiatowych i ważniejszych dróg gminnych mógłby fundusz krajowy w zasadzie przyczyniać się subwencyą, wynoszącą 25 — 50% kosztów ogólnych, do regulacyi zaś dróg gminnych mniej ważnych zasiłkiem wynoszącym 10 — 25% tychże kosztów. Co do czasu, w którym gruntowna poprawa dróg powiatowych i gminnych w całym kraju mogłaby być dokonaną, Wydział krajowy, jakkolwiek wyraził zdanie, że mogłoby to stać się w ciągu lat 20 — 30, zauważa, że w obec zależności, w jakiej racyonalne zużytkowanie głównego zasobu drogowego t. j. obowiązkowych prestacyi drogowych zostawać musi od dotacyi subwencyjnych, okres lat, potrzebny do poprawy dróg wymienionych, zawisłym będzie ostatecznie od właściwych postanowień Sejmu, wyznaczających na ten cel większe lub mniejsze dotacye roczne.

Na podstawie powyższego wywodu Wydział krajowy stawia wniosek następujący:

1) Sejm postanawia utworzenie zakładowego funduszu pożyczkowego w sumie 300.000 zł. w. a. przeznaczonego na publiczne cele drogowe i wyposażyć się mającego ze skarbu krajowego w ciągu lat dziesięciu, corocznemi dotacyami po 30.000 zł. w. a., począwszy od 1883 r. 2) Z drogowego funduszu zakładowego udzielane będą powiatom, gminom i obszarom dworskim bezprocentowe pożyczki, które spłacone być mają ratami rocznemi i umorzone najpóźniej w ciągu lat dziesięciu od dnia zaciągnięcia pożyczki. 3) Na bezzwrotne zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych przeznacza Sejm na rok 1883 sumę 100.000 zł. w. a. 4) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w miarę zmniejszania się rocznych wydatków na budowę i rekonstrukcyę dróg krajowych, wstawiał do preliminarza budżetu krajowego odpowiednio zwiększać się mające kwoty na zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych.

Szkoły ludowe w Galicyi.

V.

(*H. S.*) Rady szkolne okręgowe wykazały w swych sprawozdaniach 2.643 budynków szkolnych własnych a 151 najętych lub czasowo ustąpionych na szkoły czyli razem 2.794, z których było 1.158 to jest 41·45 prc. w stanie dobrym, 894 czyli 31·99 prc. w średnim a 742 czyli 26·56 prc. w złym stanie. W porównaniu z r. 1879/80 zwiększyła się liczba budynków własnych o 59, a liczba najętych lub czasowo ustąpionych na umieszczenie szkół zmniejszyła się o 34, z czego wynika, że przybyło 25 budynków szkolnych. Dalsze porównanie świadczy, że liczba budynków w dobrym stanie zwiększyła się o 76, a liczba tychże w średnim stanie będących o 16, liczba zaś budynków w całkiem złym stanie zmalała o 67. Z cyfr zaś wykazujących, ile było dobrych, średnich lub złych budynków na 100, wzrosła pierwsza o 2·38 prc., a druga o 0·28 prc., trzecia zaś zmalała o 2·66 prc.

Liczby powyżej zestawione dowodzą, ile jeszcze pozostaje do zrobienia, zanim będzie można powiedzieć, że mamy już wszędzie takie budynki szkolne, jakich wymagają prawidłowy tok nauki i przepisy hygieniczne. Dotąd zdziałano już wiele w stosunku do tego, co było przed kilkunastu laty, lecz w stosunku do tego, co być powinno i co już jest w innych krajach, potrzeba jeszcze niemało zachodów. Czynność nie ustawała w tej mierze, czego najlepszym jest dowodem, że oddano do użytku szkolnego 103 budynków nowych, 30 było na ukończeniu, 103 zrestaurowano lub rozszerzono i rozpoczęto budowę 70. W porównaniu z rokiem poprzednim zmniejszyła się liczba oddanych do użytku nowych budynków o 19, a liczba zrestaurowanych lub rozszerzonych o 40, a za to zwiększyła się liczba tych, których budowa na ukończeniu lub rozpoczęta, o 18.

Równie ważnym warunkiem prawidłowego toku nauki i utrzymania zdrowia dzieci jest należyte wewnętrzne urządzenie szkół ludowych. Kto oglądał na powszechnych wystawach wszystkie ulepszenia sprzętów i innych urządzeń szkolnych i obeznał się z literaturą, temu przedmiotowi poświęconą, przyzna niewątpliwie, że było obowiązkiem władz szkolnych poświęcić tej sprawie całą uwagę swoją. Rzecz prosta, że jak we wszystkiem tak i tu należało się liczyć z stosunkami ekonomicznemi kraju, i takie jedynie zaprowadzać zmiany i ulepszenia, które są niezbędne. Według wykazów przedłożonych przez Rady szkolne okręgowe, było w szkołach ludowych publicznych ławek 41.463, stołów 4.437, krzeseł 6.482, tablic 4.644 szaf 3.169, zegarów 1.349 a dzwonków szkolnych 1.575. Przybyło zatem ławek 1.672, stołów 64, krzeseł 131, tablic 139, szaf 151, zegarów 161 a dzwonków szkolnych 186. Oprócz sprzętów tu wykazanych pozaopatrywano niemało szkół ludowych miejskich w mnogie inne, a są nawet szkoły, które pod względem wewnętrznego urządzenia nie ustępują zagranicznym. Ponieważ w szkołach ludowych publicznych czynnych było 3.931 klas, wypadało na jedną klasę ławek 10·55 czyli 1055 na 100 klas, co nie jest dostateczne, zważywszy, że w wielu szkołach pozaprowadzano już ławki o 4 a nawet o 2 siedzeniach. W stosunku zaś do liczby dzieci uczęszczających faktycznie w tym roku do szkół ludowych publicznych wypadała jedna ławka na 6·95 dzieci, co także jest za mało. W porównaniu z rokiem poprzednim polepszył się drugi stosunek o 0.03, co wskazuje, że każde 100 ławek wypadało o 3 dzieci mniej niż w roku poprzednim, że zatem w stosunku do zwiększonej frekwencyi szkolnej postarano się o potrzebną przynajmniej liczbę nowych ławek. W stosunku do liczby klas wypadało na każde 100 klas 113 stołów, 165 krzeseł, 118 tablic, 81 szaf, 34 zegarów.

Dopóki nauka w szkołach naszych ludowych polegała na czystym prawie mechanizmie pamięciowym, póki przeto nie troszczono się wcale o to, aby dzieci należycie zrozumiały i pojęły treść nauki, można się było obchodzić bez wszelkich niemal przyborów i środków służących do uzmysłowiania nauki. Gdy jednakże skutek okazał, że tak udzielana nauka nie przyniosła najmniejszej korzyści, ponieważ miasto rozwijać umysł dziatwy, przygnębiała go tylko, musiało nastąpić wszędzie a więc i u nas zaprowadzenie nowej metody nauczania, która zasadza się na unaocznianiu i uzmysławianiu dzieciom wszystkiego, co stanowi przedmiot nauki szkolnej, w skutek czego dzieci zrozumiawszy i pojąwszy samą treść nauki, nie-

---

światła biły od złoconych żyrandoli. W pokojach było tłumno, muzyka grała. Strojne kobiece postacie w objęciach elegancko ubranych mężczyzn przemykały jak cienie zaklęte od jednej ściany do drugiej. Ich twarze były rozpromienione, oczy tryskały ogniem. Tańczono i rozmawiano na przemiany, a we wszystkich gestach i ruchach widać było szczęście i rozkosz!

Anna prawie nigdy nie była tak szczęśliwą. Wyobrażała sobie teraz, jaka to może być rozkosz, jakie szczęście! Rozgorączkowaną wyobraźnią wmięszała się w tłum bawiących się i usiłowała podzielać ich rozkosze. Tańczyła z jednym, rozmawiała z drugim. W tym celu wzięła na siebie najkosztowniejszą toaletę swoją, którą jej za granicą sprawiono, a w której jej nikt nie widział. Podrażniło to trochę kobiecą próżność, bo toaleta ta była najpiękniejszą. Rozpalały się jej oczy, twarz rozogniała. Wstrzymywała oddech, aby żadnego spojrzenia, żadnego gestu niestracić, które tam naprzeciwko zamieniano.

Obok salonu był drugi pokój, w którym grano w karty. Przy dwóch stolikach siedzieli mężczyźni i kobiety, a wszyscy palili, jedni grube cygara, inni wysmukłe papierosiki. Na stołach stały butelki z kieliszkami. Wszędzie panowała swoboda.

Pomiędzy grającymi uderzyła ją jedna postać. Był to mężczyzna jeszcze młody, miał krucze włosy i twarz piękną, lecz niezwykle bladą. Gęsta broda rysowała się na białej jak śnieg koszuli. Siedział on nieruchomy jak posąg z marmuru. Karty przesuwały mu się przez palce, ale twarz jego nie zadrgnęła ani razu. Wśród wesołych towarzyszów wyobrażał on dziwną apatyę dla całego świata.

Anna długi czas patrzała na niego. Wydawał się jej zagadką, i starała się odgadnąć, dlaczego ten piękny i młody mężczyzna jest tak zimny i apatyczny nawet na szanse fortuny. Co do szans fortuny, może być zanadto bogaty, ale dlaczegoż tak obojętnie a nawet z pewną ironią patrzy na ową piękną szatynkę, która właśnie od jego cygara swój cienki papierosik zapala? Miałżeby to być człowiek również jak ona nieszczęśliwy?

Zziębnięta, z twarzą jak ogień gorącą wróciła Anna z ostatnim akordem tańca do swego łóżka. Już świtać zaczęło gdy zasnęła. Śniły się jej tańce i stroje, rozmawiała we śnie z owym bladym mężczyzną i pytała go, jaki ciężki smutek uciska jego serce? Mężczyzna z bladą twarzą nic jej nie odpowiadał, ale patrzał na nią tak łagodnemi oczyma, że tych oczu zapomnieć nie mogła. Widziała je jeszcze przed sobą, gdy Elżusia ją zbudziła i do ojca zawołała.

Była już późna godzina.

XIII.

Nazajutrz popołudniu kilku mężczyzn przyjechało konno, a z nimi dwie damy w długich szafirowyah amazonkach. Lokaj w liberyi czyli masztalerz prowadził jeszcze z sobą kilka luźnych rumaków, z których dwa miały siodła damskie a jeden siodło męskie.

Zatrzymali się przy bramie z naprzeciwka. Jeden z nich zsiadł z konia i wszedł do sieni. Po niejakim czasie wyszły ztamtąd dwie damy w czarnych amazonkach. Jedna miała złote rozpuszczone włosy, druga starsza wyglądała na matkę. Za niemi szedł ów brunet o bladej twarzy, trzymając w ręku szpicrutę z złotą rękojeścią. Wszyscy lekko dosiedli rumaków. Blondynka cudownie wyglądała. Koń jej niepokoił się, ale jakiś młodzieniec o rysach arystokratycznych przyskoczył do niej i uspokoił rumaka. Blondynka wdzięcznie pochyliła się ku niemu i oboje w pierwszym szeregu pokłusowali w głąb ulicy. Za nimi podążyła reszta kawalkaty. Zdawało się Annie, że blady brunet dosiadłszy konia spojrzał na jej okno, ale Anna szybko schowała się za firanki.

Do wieczora myślała o kawalkacie i o bladym brunecie. Pomiędzy jednem a drugiem gotowała dekokta i podawała je ojcu. Pan Maryan jak zwykle całował ją w czoło i nazywał swoim aniołem. Anna czuła rozkosz pieszczot ojcowskich, ale nie zapomniała o tańcach dzisiejszej nocy ani o kawalkacie.

Wieczorem, gdy ojciec na spoczynek się udał, spojrzała Anna znowu na dom z naprzeciwka. Ale pierwsze piętro było ciemne, niebyło nikogo. Już miała się także udać na spoczynek, gdy nagle na odludnej ulicy zaturkotały powozy. Zbliżyła się znowu do okna, i widziała jak goście wysiadali z powozów. Kobiety były strojnie ubrane, jakby wracały z jakiego wieczorku lub z teatru. W oka mgnieniu zapalały się okna i salon na pierwszem piętrze napełnił się znowu jak wczoraj. Niebyło jednak tańców. Z początku zabawiano się rozmową, potem grano na fortepianie i spiewano.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Jan Zacharjasiewicz.

tylko przyswajają ją sobie pamięciowo, ale w dodatku wprawiają się w samodzielnem myśleniu. Lecz metoda ta wymaga rozmaitych przyborów potrzebnych do uzmysławiania dzieciom każdego z działów nauki, których liczba i różnorodność wzrasta z każdym dniem prawie. Chociaż dzięki współzawodnictwu fabrykantów przybory te są względnie dość tanie, musianoby przecież z powodu ich mnogości znaczne przeznaczyć sumy, gdyby chciano szkoły nasze ludowe publiczne zaopatrzyć we wszystkie używane już w szkołach zagranicznych, na co nie pozwalają dotąd stosunki ekonomiczne kraju, i dlatego musiały władze szkolne i tu poprzestać na najniezbędniejszych jedynie, bez których prawidłowy tok nauki byłby niemożliwym.

Ponieważ do niedawna w szkołach ludowych brak był zupełny wszelkiego rodzaju przyborów służących do uzmysławiania nauki, a w rzeczy dopiero z ich reorganizacyą zaczęto je zaopatrywać stale w takowe, i tym celem wyznaczono na każdą szkołę zreorganizowaną po 10 zł. rocznie, trudno się dziwić, że dotąd jeszcze są w nich znaczne w tej mierze niedostatki. Należy bowiem pamiętać, że najprzód niektóre z tych przyborów mimo współzawodnictwa fabrykantów są dość drogie, jak np. globusy, mapy ścienne, zbiory przyrządów do nauki fizyki, okazy sztuczne do historyi naturalnej, kolorowane tablice do nauki z poglądu i t. p., że powtóre musiano we wszystkich okręgach pozaopatrywać w potrzebne przybory przed innemi szkoły więcejklasowe, co znaczniejszego wymaga nakładu, i że w końcu niektóre z przyborów zużywają się przez częste zastosowywanie dość prędko. Zresztą okres siedmioletni, licząc od zreorganizowania pierwszej seryi szkół ludowych publicznych z d. 1 września 1874 jest za krótki, aby kwota wyznaczona na rzeczone przybory, t. j. na każdą szkołę 70 zł.; wystarczyła na dostateczne zaopatrzenie wszystkich szkół. Mimo widocznych jeszcze niedostatków dokonano jednakże już tyle, że nietylko wszystkie szkoły trzy- i więcejklasowe, ale nawet większa połowa szkół niższej kategoryi mają już poszczególnione w § 77 regulaminu szkolnego przybory potrzebne do uzmysławiania nauki. Jak w dawniejszych sprawozdaniach swoich tak wykazuje c. k. Rada szkolna krajowa i w sprawozdaniu z r. 1880/1 liczebnie te jedynie przybory, bez których dziś żadna szkoła ludowa obejść się nie może. Według więc szczegółowych wykazów, które przedłożyły Rady szkolne okręgowe, było w szkołach ludowych publicznych: globusów 2,259, map ściennych i pomniejszych 9.560, obrazów i tablic ściennych 52,325, liczydeł 2.303, kompletów modeli, miar i wag metrycznych 1 815. Oprócz tych przyborów niezbędnych, mają szkoły nasze ludowe wyższej kategoryi mniejsze lub większe zbiory przyrządów do nauki fizyki, okazy do historyi naturalnej, zbiory i zbiorki technologiczne, wzory, a tu i owdzie modele nawet do nauki rysunków, wzory do pisania, a szkoły żeńskie wzory do haftów i t. p.

Rady szkolne okręgowe wykazały w swych sprawozdaniach 2.484 szkół ludowych publicznych, w których są większe lub mniejsze zbiory książek przeznaczonych w części do użytku nauczycieli a w części dla dzieci uczęszczających do szkoły. W zbiorach tych czyli tak zwanych bibliotekach szkolnych jest 99.719 dzieł rozmaitej objętości i wartości. W porównaniu z rokiem poprzednim zwiększyła się liczba bibliotek szkolnych o 151, a liczba książek o 7.914. Od roku 1873/4, w którym c. k. Rada szkolna krajowa wykazała po raz pierwszy liczbę bibliotek szkolnych i dzieł, zwiększyła się pierwsza o 1394 a druga o 53.141, co w ciągu lat 7 nazwać można bardzo znacznem pomnożeniem.

Rozdano dzieciom ubogim bezpłatnie 72.297 książek szkolnych, których dostarczyły w myśl obowiązujących przepisów nakładcy. W porównaniu powiększyła się liczba ta o 16.221.

KORESPONDENCYE

Berlin, 17 sierpnia.

☐ W Księstwie Poznańskiem odbywają się liczne zgromadzenia wyborcze, na których posłowie zdają sprawę z czynności Koła polskiego, a zgromadzeni stawiają cały szereg kandydatów. Wiadomo, że ostateczny spis kandydatów dla pojedynczych okręgów wyborczych układa się później dopiero na zgromadzeniu delegowanych ze wszystkich powiatów. Na dotychczasowych zgromadzeniach okazało się, że wyborcy z wielką uwagą śledzą czynności koła sejmowego; w ogólności uwydatnia się wielka harmonia między wyborcami a posłami. Rzadko gdzie odezwały się tylko głosy, że koło nie rozwinęło potrzebnej energii w obronie praw narodowych; ogół rozumie jednak bardzo dobrze trudne położenie nielicznych posłów polskich wobec większości nieprzychylnie usposobionej, i ma zaufanie, że i na przyszłość Koło polskie wszelkich możliwych dołoży starań, aby bronić spraw swego kraju.

Doniesienie moje, że w sprawach zasadniczych układy między Berlinem a Rzymem wcale a wcale nie postąpiły naprzód, znajduje dziś potwierdzenie w *National Ztg.* Organ liberalny pisze wprawdzie, że nie pana Schloezera to winą, lecz Stolicy Apostolskiej, niesklonnej do ustępstw, ale ludność katolicka nie da się tem zbałamucić. Rząd pragnie zachować w całości cały system ustawodawstwa majowego a do czasu tylko zwolnić pęta włożone na kościół; na to papież oczywiście nie przystał. Że kanclerz bardzo uprzejmie pana Schloezera przyjął, temu dziwić się nie można, bo poseł pruski starał się spełnić instrukcye swoje i przeprowadzić zamysły księcia Bismarcka. Ze wszystkich prowincyj katolickich donoszą jednozgodnie, że lud wraz z duchowieństwem woli dalej znosić dotkliwe przykrości obecnego osierocenia, niż patrzeć na to, że kościół dobrowolnie poddaje się pod jarzmo ustaw niszczących swobodę religijną.

Stronnictwo środkowe rozpoczyna w prowincyi nadreńskiej agitacyę wyborczą. Na zgromadzeniu mężów zaufania, odbytem w Kolonii, wzięło udział przeszło 300 osób. Organizacya mężów zaufania stanowi całą sieć, obejmującą wszystkie miasta i wioski prowincyi nadreńskiej, ze sprawozdań mężów przeto zaufania najlepiej poznać usposobienie ludu i dążności objawiające się wśród wyborców. Jak donoszą z Kolonii, panuje wszędzie najlepsze usposobienie. Ludność niezadowolona, że ciągle jeszcze trwa walka kościelna, a niemało przyczyniła się do tego usposobienia znana odpowiedź odrzucająca ułaskawienie arcybiskupa kolońskiego. W projektowanej odezwie do wyborców na naczelnem miejscu umieszczone też będzie żądanie, aby rząd wreszcie przystąpił do organicznej rewizyi ustawodawstwa majowego. Następnie będzie odezwa wymagała, aby szkoła ludowa pozostała konfesyjną. Odezwa będzie zawierała oświadczenie, że ludność nie chce nowych podatków, lecz pragnie, aby rozkład dotychczasowych uskuteczniał się w sposób sprawiedliwszy. W końcu będzie żądała odezwa, aby państwo, posiadające dziś ogromną sieć kolejową, pocztę i telegrafy i rozliczne zakłady przemysłowe, uszanowało wreszcie bardziej niedzielę i święta, dając urzędnikom i robotnikom sposobność do wypoczynku i do wypełnienia obowiązków religijnych. Odezwa będzie w czasie najkrótszym w ten sposób ułożoną i niedługo potem ogłoszoną. Mniej więcej za miesiąc odbędzie się w Kolonii wielkie publiczne zgromadzenie wyborców należących do centrum, na którem ma przemówić poseł Windthorst.

Ruch antisemicki jest w Berlinie obecnie bardzo potężny, jakkolwiek na zgromadzenia dość często zwoływane mało przybywa inteligencyi, a przeważna część składa się z rzemieślników, urzędników drobnych i młodzieży. Mianowicie agitator dr. Henrici występuje z wielką namiętnością; kanclerzowi bierze on bardzo za złe, że na znaną petycyę antisemicką nie udzielił jeszcze odpowiedzi, i oświadcza, że ruch cały nie ustanie, dopóki ostatni żyd nie opuści państwa niemieckiego. Wczoraj zapowiedział Henrici, że kongres antisemicki w tym roku z pewnością w Dreźnie przyjdzie do skutku. W zgromadzeniach antisemickich takie tłumy biorą udział, że niełatwo przychodzi policyi utrzymać porządek.

SPRAWY MONARCHII

Deputowany Schönerer zwołał na dzień 24 b. m. do Lincu zgromadzenie ludowe, na którem ma przedłożyć program nowego „stronnictwa ludowego“. Program ten, dotykający wszystkich kierunków życia politycznego i wszystkich ważniejszych kwestyj bieżących, w pierwszym zaraz punkcie wypowiada dążenia do zmiany prawnopaństwowego ustroju monarchii. Nowe stronnictwo dążyć zamierza do unii personalnej z Węgrami, oraz pragnie, żeby Dalmacya, Bośnia i Hercegowina zostały przyłączone do Węgier. Z Galicyi i Bukowiny program dep. Schönerera pragnie utworzyć kraj posiadający pewne odrębne stanowisko na wzór Kroacyi i także połączony z Węgrami(!) Dalej żąda, aby język niemiecki osobną ustawą został ogłoszony językiem państwowym, ażeby w miejscowościach zamieszkanych przez ludność mięszaną, w jednej przynajmniej szkole ludowej nauka udzielaną była w języku niemieckim i ażeby język niemiecki był obowiązkowym we wszystkich zakładach średnich. Wszystkie egzamina państwowe i rygoraza uprawniające do służby państwowej i krajowej winny być według tego programu składane wyłącznie w języku niemieckim. W zakresie reformy wyborczej program żąda stopniowego rozszerzenia prawa wyborczego, wykluczenia od wybieralności do Rady państwa księży, urzędników państwowych, oraz prezesów, członków rad nadzorczych i dyrektorów kolei żelaznych, tudzież takich stowarzyszeń akcyjnych, które zostają z państwem w stosunkach lub znajdują się w konkursie i likwidacyi. Dalsze punkta programu stanowią żądania odnoszące się do wolności prasy a mianowicie zniesienia kaucyi i stempla dziennikarskiego, usunięcia postępowania objektywnego. Oprócz tego w programie zapisano: utrzymanie i ścisłe zastosowanie zasad kardynalnych, które są podstawą szkół ludowych; ostateczne obliczenie się z Węgrami pod względem wspólnego długu renty i 80 milionowego długu, należącego się austryacko-węgierskiemu bankowi; uregulowanie waluty, zaprowadzenie oszczędności w gospodarstwie państwowem głównie przez redukcyę kosztów na utrzymanie wojska, jednakże bez uszczuplenia siły zbrojnej monarchii; zaprowadzenie progresyjnego podatku dochodowego; reformę w podatku zarobkowym, zaprowadzenie podatku od przedmiotów zbytkowych; opodatkowanie interesów giełdowych; reformę podatków niestałych, znoszącą lub obniżającą podatek od artykułów niezbędnych do życia a obciążającą artykuły zbytkowe; rewizyę ustawy stemplowej, tudzież taryfy celnej i ustawy o należytościach. Nadto domaga się program utworzenia okręgu celnego wspólnego z cesarstwem niemieckiem; zaprowadzenia obowiązkowych stowarzyszeń rzemieślniczych i związków robotniczych, tudzież utworzenia Izb gospodarczych; powołania do życia rady ekonomicznej; objęcia na koszt państwa kolei żelaznych, uregulowania taryf kolejowych, założenia odpowiednich dróg wodnych; objęcia na rachunek państwa zakładów asekuracyjnych; wydania ustawy o stowarzyszeniach akcyjnych; reformy ordynacyi przemysłowej i ustawodawstwa fabrycznego; szybkiego i taniego wymiaru sprawiedliwości przez zaprowadzenie ustnego i publicznego postępowania; urządzenia kolonii karnych; zaprowadzenia zakładów kredytowych dla gospodarstw wiejskich; energicznej interwencyi państwa celem położenia tamy zadłużaniu i upadkowi majątków włościańskich; reformy prawa o dziedziczeniu majątków włościańskich; wzmocnienia granicy wschodniej państwa; utrzymania siły zbrojnej państwa; szczególniejszego uwzględnienia marynarki wojennej; utrzymania i trwałego wzmocnienia przymierza z Niemcami; silnej i świadomej celu polityki wschodniej, przedewszystkiem zaś przestrzegania austryackich interesów nad ujściem Dunaju i w krajach bałkańskich.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z widowni wojny w Egipcie.)

O przybyciu i wkroczeniu gwardyi angielskiej do Aleksandryi podaje korespondent *Times'a* następujące sprawozdanie:

„Wczoraj, d. 12 b. m, jeden batalion gwardyi szkockiej i jeden batalion grenadyerów wymaszerowały do Ramleh. O godzinie 4 po południu wojsko stanęło w szyku liniowym wzdłuż bulwaru przybrzeżnego. Żołnierze mieli na sobie czerwone mundury, Szkoci w białych hełmach a grenadyerzy w jasno popielatych. Generał sir John Adye, szef sztabu generalnego Archibald Alison i książę Connaught przeszli wzdłuż całego frontu. Generał Alison wezwał do swego boku korpus oficerski i odezwał się do obecnych z przemową, w której przypominał, że nieprzyjaciel, z którym mają do czynienia, jest zdecydowany i dobrze uzbrojony. Następnie kapela wojskowa zagrała marsz, półtora tysiąca bagnetów błysnęło do słońca i długa kolumna ruszyła z miejsca, krocząc do miasta. Na czele wojska jechał wierzchem książę. Droga wiodła przez ulice, które były pastwą pożaru. Tu i owdzie z okien pokazywały się głowy w zawojach. Na rogach ulic stały grupy Arabów z żonami i dziećmi o ponurem wejrzeniu. W ulicy des Soeurs, na skwerze palmowym w cieniu znajdowało się kilka grup Arabów leżących lub stojących w malowniczych pozycyach. Byli tam mężczyzni, były kobiety i dzieci Niezmierny, prawie odurzający wpływ wywarła na krajowców muzyka sześciu olbrzymich górali szkockich z kobzami, którzy szli na czele gwardyi szkockiej. Chłopcy arabscy biegli obok tych muzyków ludowych, a poważni w długich sukniach krajowcy zbliżali się z ciekawością do wojska. Gdy wojsko przechodziło koło placu konsulów, w tłumie widzów nawet Europejczycy wyrażali się z podziwieniem o jego postawie“.

Do tego opisu *Standard* podaje jeszcze następujące szczegóły: „W pierwszej chwili Arabowie przypatrywali się z ponurą obojętnością, gdy jednak pokazywała się kompania za kompanią, nie byli w końcu w stanie stłumić swego zdziwienia. Słyszałem jednego z nich, jak zapytywał najbliższego sąsiada, ile naprawdę tysięcy przybyło tych żołnierzy. Zagadniony odparł z pełnem rezygnacyi wejrzeniem ku niebu: „Ałłah tylko wie o tem“. Inny wołał głośno: „Wszystko przepadło, Islam już zgubiony!“ Na placu konsulów było mnóstwo Europejczyków należących do wszystkich narodów Europy południowej. Z rozmów dosłyszeć było można nietylko podziwienie na widok naszego wojska, ale i głosy zawiści, że Anglia w istocie na własną rękę podjęła zadanie pokonania Egiptu i oddania go kedywowi. Jakiś Grek głosem pełnym zdumienia wołał: „Jakto, więc Anglicy mają nietylko pieniądze i okręty, ale i wojsko?“

Z Aleksandryi donoszą pod d. 14 b. m. do biura Reutera: „Angielskie posterunki wysunięte stoją ciągle na zajętych raz pozycyach. Olbrzymie łuny pożarów widoczne są dziś na tyłach obozu nieprzyjacielskiego od pozycyi Kurdi-Osman. Na domu Zizinia, najwynioślejszej pozycyi w Ramleh, świeci teraz codziennie wieczorem olśniewające światło elektryczne. Dziś rano przybyły na okręcie transportowym *Holland* wojska gwardyi i konie gwardyi konnej, tudzież liniowy okręt królewski *Orontes* z jednym batalionem żołnierzy góralskich z pułku królowej i jednym batalionem z pułku Derby. Wojska te wylądowały natychmiast. Stan zdrowia w wojsku nie pozostawia nic do życzenia. Na kontyngens liczący 5400 ludzi znajduje się na liście chorych tylko 20 rannych i 15 dotkniętych chorobami żołnierzy.

KRONIKA

═ **Bankiet galowy,** dany wczoraj przez JE. pana Namiestnika na uczczenie dnia urodzin Najj. Pana, odbył się o godzinie 4. W gronie gości, złożonem z około pięćdziesięciu dostojników duchownych, rządowych, wojskowych i autonomicznych, reprezentantów szlachty i naczelników rozmaitych publicznych instytucyj, obecni byli Jego Król. Wysokość generał-komendant książę Wilhelm Würtemberski, Ich Ekscellencye hr. Włodzimierz Dzieduszycki i prezydent wyższego sądu krajowego bar. Schenk, feldmarszałkowie-porucznicy Karol Lauber, Salomon de Friedberg i książę Thurn-Taxis, pan Marszałek krajowy dr. Mikołaj Zyblikiewicz, prezydent Izby deputowanych Rady państwa dr. Franciszek Smolka, ks. arcybiskup Izak Issakowicz, ks. biskup Seweryn Morawski, ks. biskup Sylwester Sembratowicz, wiceprezydent c. k. Namiestnictwa Filip Zaleski, wice-prezydent krajowej dyrekcyi skarbowej bar. Jorkasch-Koch, wiceprezydent miasta Wacław Dąbrowski i inni dygnitarze miejscowi.

═ **C. k. Namiestnictwo** nadało prezentę na opróżnioną parafię rzymsko-katolicką *regiae collationis* w Trzciance ks. Feliksowi Gondkowi, dotychczasowemu proboszczowi w Krzyżanowicach, a prezentę na takąż parafię w Biegonicach ks. Michałowi Sopacie, dotychczasowemu rzymsko-katolickiemu wikaremu w Jurkowie.

(—) **Uroczyste otwarcie** wystawy przemyskiej odbędzie się dnia 31 sierpnia o godzinie pół do 11 rano. Poprzedzi je nabożeństwo w kościołach obu obrządków a mianowicie o godzinie pół do 9 rano w rzym. katolickiej, zaś o kwadrans na 10 w gr. katolickiej katedrze.

═ **P. Lubin Grodzki,** przełożony obszaru dworskiego w Tuligłowach, wybrany został członkiem Rady powiatowej rudeckiej z grupy większych posiadłości.

(—) **Walne zebranie** członków towarzystwa leśnego odbędzie się dnia 4 września we Lwowie w sali ratuszowej o godzinie 11 przed południem. Nazajutrz nastąpi wspólna wycieczka do Przemyśla, celem zwiedzenia wystawy. Komitet poczynił starania u zarządów kolejowych w celu uzyskania zniżenia ceny jazdy dla członków udających się na zgromadzenie.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu F. O. z kieszeni zegarek srebrny anker o dwóch kopertach ze srebrnym łańcuszkiem wartości 28 zł. a z restauracyi na Strzelnicy paltot koloru bronzowego.

⁂ **Pociąg pospieszny** między Płuchowem a Złoczowem przejechał dnia 15 b. m. około godziny 8 wieczorem na przejeździe kolejowym tuż obok strażnicy nr. 323 nieznajomego z nazwiska i pochodzenia włościanina, który usiłował przejść przez tor. O wypadku tym uwiadomiono c. k. prokuratoryę.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Paryżu słynny profesor spiewu, sam niegdyś znakomity spiewak, Wartel, nauczyciel pani Nilson i pani Trebelli; tamże pisarz dramatyczny Fryderyk Gaillardet, przeżywszy lat 75; w Charleroi senator belgijski Charles Lebeau, właściciel jednej z największych kopalń węgla w Belgii; w Berlinie były poseł niemiecki w Kopenhadze br. Magnus, pamiętny zajściem na bankiecie urządzonym w stolicy Danii dla Sary Bernhardt, które to zajście było powodem jego spensyonowania; w Batawii znakomity przyrodnik holenderski J. E. Teysman; w Wiedniu deputowany do Rady państwa opat Bertold Fröschel, w 69 roku życia.

— **Zmarły generał** francuski August Aleksander Ducrot, który wybitną, lubo niekoniecznie świetną odegrał rolę w czasie oblęże-

żenia Paryża przez Prusaków, urodził się roku 1817 w Nevers, służył wojskowo zrazu w Afryce, w r. 1859 był komendantem brygady w korpusie Canroberta, następnie otrzymał komendę dywizyi strassbourskiej i odznaczył się na tem stanowisku tem, że demonstracyjnie przedsiębrał rekognoskowania wybrzeży Renu. W początkach wielkiej wojny francusko-niemieckiej miał dowództwo pierwszej dywizyi korpusu Mac Mahona, brał udział w bitwie pod Wörth i w odwrocie do Chalons, ztąd odbył pochód do Sedanu i w nieszczęśliwej tej bitwie po rannym Mac Mahonie objął naczelne dowództwo, które jednak wkrótce zdać musiał w ręce generała Wimpffen. Umknąwszy z niewoli pruskiej, udał się do Paryża, gdzie za zbliżeniem się nieprzyjaciela otrzymał naczelne dowództwo nad tak zwaną drugą armią, przeznaczoną do przedsiębrania wycieczek z oblężonego miasta. Wycieczki takie nie powodziły mu się jedna po drugiej. Po kapitulacyi Paryża, wybrany do zgromadzenia narodowego, złożył mandat deputowanego w r. 1873. Jako dowódca korpusu nareszcie r. 1879 wziął demisyę z powodu kompromitującego go w wysokim stopniu sprawozdania Brissona w Izbie deputowanych o przygotowaniach d. 13 grudnia 1877 poczynionych do zamachu stanu.

— **Wyprawa antarktyczna włoska** pod dowództwem porucznika Bove, według doniesień z Buenos Ayres z d. 15 lipca po rozbiciu się jej okrętu u przylądka Horn ocalona została przez załogę parowca angielskiego *Allen Goden*.

— **O dwóch samobójstwach**, które wielką sensacyę sprawiły na Węgrzech, donoszą dzienniki peszteńskie. W Czegledzie zastrzeliła się hrabina Klementyna Kornis, żona wyższego urzędnika węgierskiego hr. Józefa Kornis; zaś w Keszthely taką samą śmiercią zginął opat Sövegjarto, który przed kilku dopiero miesiącami został proboszczem tego miasta.

— **Czwórką z Rzymu do Wiednia** przybył w tych dniach baron Rajmund Franchetti, szwagier Rothschilda. Jak długo trwała ta pozazdroszczenia godna podróż, nie powiada dziennik, który donosi o niej.

— **Pożar** zniszczył w tych dniach do szczętu wielką fabrykę spirytusu Weinbergera w W. Warazdynie, przyczem spłonęły bardzo znaczne zapasy spirytusu. Przy gaszeniu trzy osoby zostały ciężko uszkodzone.

— **Piorun** podczas gwałtownej nawalnicy dnia 15 b. m. w miejscowości Strucach pod Bernem morawskiem uderzył w kościół i ogłuszył przy ołtarzu księdza, który upadł nieprzytomny. Wielka panika powstała pomiędzy licznymi pobożnymi, wszystko cisnęło się do drzwi, szczęściem jednak piorun nie wzniecił pożaru, a ksiądz, odzyskawszy przytomność, odprawiał mszę św. dalej, co uspokajająco wpłynęło na umysły. Jednocześnie morawskie miasteczko Kostl nawiedzone zostało wielkim gradem, a nad Berlinem srożyła się burza z przerwaniem chmur, w skutek którego wiele ulic na stopę stało pod wodą.

— **W kopalni węgla** Hermann zapadł się w tych dniach jeden z szybów i zasypał siedmiu górników oraz dwie robotnice. Do wieczora uratowano z tych nieszczęśliwych dwóch górników i jedną robotnicę.

— **Przerażające nieszczęście** zdarzyło się w nadreńskiej fabryce stali Meiderich. Z niewytłómaczonej dotąd przyczyny przechylił się rezerwoar, napełniony płynną stalą wagi 6.000 kilo, tak, że połowa rozżarzonego kruszcu wylała się na salę, napełnioną robotnikami. Trzynastu ludzi doznało bardzo ciężkiego poparzenia, a jeden z nich tegoż dnia jeszcze zakończył życie.

— **Skradzione na wystawie** w Moskwie przedmioty złote i srebrne oceniono na 8.000 rubli. Złodziej, jak wiadomo z depeszy telegraficznej, dostał się do nich zapomocą podkopu. — Na wystawie tryesteńskiej, według depeszy dzienników wiedeńskich, skradziony został w tych dniach bardzo kosztowny soliter. Dotąd nawet śladu sprawcy nie wykryto.

— **Eksplozya w teatrze.** W teatrze królewskim Oldhamie zeszłej soboty podczas przedstawienia w lokalu pod garderobą damską nastąpił wybuch gazu, który zburzył podłogę w dwóch pokojach, przyczem jedna z artystek ciężko uszkodzona została w nogę. W amfiteatrze chwilowo panowała straszna panika, na szczęście jednak wyszła publiczność cała spokojnie na ulicę i dalszego wypadku nie było.

— **Na kolei żelaznej** Perigueux-Agen dnia 13 b m. rano w pobliżu stacyi Sivrac pociąg pospieszny nadchodzący z Bordeaux miał kolizyę z pociągiem pocztowym, idącym w przeciwną stronę, przyczem ze służby pociągowej trzej utracili życie na miejscu, a trzej inni zostali uszkodzeni. Z podróżnych żaden nie poniósł znaczniejszego szwanku.

— **Osobliwszy łup myśliwski** dostał się przed kilku dniami p. Schandlbauerowi w czasie wycieczki myśliwskiej nad jeziorem Plateńskiem. Ubił nadzwyczaj już dziś rzadkiego w ogóle, a nigdy prawie nie spotykanego w Europie ptaka, *Ibis religiosa*, który czczony był przez starożytnych Egipcyan jako świętość. W Adandzie, na południu wspomnionego jeziora, przed laty widziano raz sześć takich ptaków, w tym roku zaś cztery.

(*r*) **O Amerykanach** można powiedzieć, że nie znają, co to jest przeszkoda, kiedy idzie o jakie wielkie przedsięwzięcie przemysłowe. Kilku inżynierów powzięło w ostatnich czasach prawdziwie olbrzymi pomysł. Wiadomo, że katarakta Niagary jest skutkiem wylewu jeziora Erie w jezioro Ontario za pośrednictwem rzeki Niagary. Ten cudowny wodospad, największy w znanym świecie, oddawna przynosi wielkie dochody z tytułu ciekawości, obecnie idzie o ciągnienie z niego korzyści na drodze przemysłowej. Inżynierowie obliczyli, że spadek katarakty wynosi 285.000 metrów kubicznych wody na minutę z wysokości sześćdziesięciu metrów, te dwie cyfry przedstawiają siłę mechaniczną około 3 milionów koni. Zaprojektowano przeto urządzenie w odpowiedniem miejscu trzech tak zwanych turbin, które przejmując wodę katarakty przez stosowną rurę, będą mogły każda z osobna dać siłę około tysiąca koni, które to siły użyte będą do nadania ruchu rozmaitym fabrykom urządzonym w pobliżu turbin, produkować ruch machin elektrycznych dla oświetlenia katarakty i jej okolic a zapomocą transmissyi przenosić siłę do odleglejszych przemysłowych zakładów. Nakoniec ponieważ wszędzie, gdzie się zakładają nowe centra produkcyi, potrzeba połączyć je kolejami żelaznemi z głównemi już istniejącemi drogami, część sił elektrycznie produkowanych u stóp wodospadu użytą będzie do wprawienia w ruch lokomotyw elektrycznych. Dodajmy, że niepotrzeba nawet wodospadu Niagary i że każda rzeka w przebiegu swoim daje pewną ilość siły, a użyta mianowicie do wprawienia w ruch przyrządów elektrycznych dających i przenoszących z miejsca na miejsce siłę, która wprawia w ruch różnego rodzaju maszyny, dostarczyć może wkrótce przemysłowi źródła sił tem cenniejszych, że tym sposobem będzie można zaprowadzić niezmierną oszczędność w paliwie, dotąd niezbędnem na kolejach i w fabrykach przemysłowych.

OSTATNIA POCZTA

Dzienniki wiedeńskie zamieszczają obszerne depesze z różnych stron monarchii o objawach lojalności i przywiązania, jakie miały miejsce w przeddzień rocznicy urodzin Najj. Pana. *Wiener Adendpost* pisze z tego powodu: „Te coroczne objawy wiernej miłości i przywiązania, są mimowolnym i wzniosłym wypływem uczuć dynastycznych, które oddawna już są najszlachetniejszym przymiotem i ozdobą narodowości zjednoczonych pod wspaniałem berłem Habsburgów. Ilekroć chodzi o wyrażenie lojalnego usposobienia i tradycyjnej miłości i wierności dla Domu Panującego, znikają natychmiast różnice narodowe, wszystkie nieporozumienia polityczne, a każdy uważa się za członka jednej i tej samej rodziny ludów, za Austryaka w najlepszem tego słowa znaczeniu. Wspaniały Monarcha, który posiadając wszystkie cnoty panującego, jest właśnie przedmiotem tych uczuć, płynących z wezbranego serca, może spoglądać z prawdziwą dumą i zadowoleniem na te objawy miłości. Wszakże odczuwał wszystko to, co czuli jego poddani, dzieląc z nimi jak Ojciec wszelką boleść i radość. Oby spełniły się gorące życzenia, które jutro z miliona ust wzniosą się ku niebu: oby Stwórca łaską swą otoczył ukochanego Monarchę i Jego Rodzinę.“

Z Tryestu otrzymuje *Presse* następujący telegram pod d. 17 b. m.: „Ze względu na nieobecność wielu rodzin, których domy nie mogłyby być oświetlone, odwołano zapowiedzianą na dzisiaj ogólną illuminacyę. Usposobienie zresztą ludności jest tego rodzaju, że należało się obawiać, iż okna nieoświetlone padną ofiarą panującego dotychczas rozdrażnienia, a wszelki objaw niepatryotyczny mógłby tylko spotęgować te uczucia. Oprócz tego dowiedziano się, że stowarzyszenia zwane *Circoli Garibaldi* w Rzymie, Neapolu i Wenecyi poruszyły wszystkie sprężyny, aby wywołać tutaj zamieszki. Mimo to wszystko ludność obchodziła uroczyście rocznicę urodzin Najj. Pana. Weterani zebrali się liczniej niż kiedykolwiek dla odbycia pochodu z pochodniami i przeciągali przy odgłosie muzyki ulicami miasta, przyczem zewsząd odzywały się pełne zapału okrzyki: *Evviva Austria! Evviva Francesco Giuseppe! Evviva Rudolfo! Abasso Independente!* Pochód zatrzymał się przed gmachem namiestnictwa, gdzie tłumy publiczności wyrażały głośno i z zapałem uczucia lojalności. Na placu wystawy puszczano ognie sztuczne, okręty zaś były pysznie illuminowane. Najgłośniejsze manifestacye miały miejsce przed kawiarnią *Chiozza* i przed domem, z którego w dniu 2 b. m. miała paść bomba. Przebieg uroczystości był poważny i nie został niczem zakłócony.“

Ministerstwo handlu ogłosiło właśnie obszerne sprawozdanie ze swej działalności w roku ubiegłym. Publikacya ta obejmuje szczegółowe daty o czynnościach ministerstwa na polu przemysłu państwowego. handlu i obrotu, gdyż we wszystkich tych kierunkach ministerstwo handlu rozwinęło nadzwyczajną czynność, że wspomniemy tu tylko takie kwestye, jak ordynacya przemysłowa, zaprowadzenie szkół przemysłowych, rewizya taryfy celnej, objęcie na koszt państwa niektórych kolei żelaznych, rozpoczęta reforma taryf kolejowych, liczne ulepszenia w zakresie poczt i telegrafów. Sprawozdanie tegoroczne, zdaniem *Presse*, tem się różni od poprzednich publikacyj tego rodzaju, że jest w niem mowa nie o samych tylko zamiarach i projektach na przyszłość, ale o pozytywnych rezultatach, do których osiągnięcia przyczyniły się nietylko pomyślne stosunki, lecz także energia obecnego ministra handlu i mrówcza praca naczelników pojedyńczych sekcyi.

Program nowego stronnictwa ludowego, o którego utworzeniu zamyśla dep. Schönerer (ob. *Sprawy monarchii*), przyjęła poważna prasa wiedeńska z uśmiechem politowania. „Program taki, jak pisze *Presse*, mógł powstać tylko w głowie człowieka, dotkniętego porażeniem słonecznem. Przypuściwszy, że znalazłby się taki parlament austryacki, któryby zgodził się na odstąpienie Węgrom Galicyi, Bukowiny i Dalmacyi, to parlament wybrany na podstawie ogólnego prawa głosowania, projektowanego przez pana Schönerera, wykazałby niezawodnie taką słowiańsko-klerykalną większość, że p. Schönerer z resztą punktów swojego genialnego programu przepadłby ze wstydem. Najświeższe wystąpienie deputowanego z Zwetl tę jedynie ma wartość, że stwierdza ponownie rozkład stronnictwa lewicy, w której pierwszy silniejszy wyłom uczynili inicyatorowie niemieckiego stronnictwa ludowego.“

Według doniesienia *Pol. Cor.* asenterunek w Bośnii i Hercegowinie został całkowicie i pomyślnie przeprowadzony. Fakt ten tembardziej zasługuje na uwagę, że przy ogłoszeniu rozporządzenia asenterunkowego nie brakło proroków, przewidujących opór i trudności ze strony mieszkańców, którzy za rządów tureckich nie byli wcale pociągani do służby wojskowej.

Jak donieśliśmy już wczoraj w części nakładu, węgierski minister obrony krajowej Szende zakończył życie w dniu wczorajszym po krótkiej lecz ciężkiej słabości. Pogrzeb odbędzie się jutro przed południem.

Węgierski preliminarz budżetowy na r. 1883, jak donosi *Budap. Corr.*, został już ostatecznie ułożony, tak, że będzie mógł być przedłożonym sejmowi zaraz na pierwszych posiedzeniach.

Gazeta Kielecka otrzymuje z pewnego źródła wiadomość, że delegatem obywateli i szlachty gubernii kieleckiej na akt koronacyi cara Aleksandra wybrany został Zygmunt hr. Wielopolski, a nadto wybranym będzie jeszcze jeden delegat ze stanu kupieckiego miasta Kielc. Kompania grenadyerów pałacowych, tak zwana złota rota gwardyi, ma być ze względów oszczędności zwiniętą.

Minister finansów zamierza zmniejszyć subwencye udzielane towarzystwom akcyjnym i powziął zamiar założenia banku zbożowego.

Dzienniki paryskie prowadzą żywą polemikę o to, czy z powodu przystąpienia Francyi do wniosku włoskiego w przedmiocie obrony kanału suezkiego, potrzebnem jest zwołanie Izb francuskich. *Rappel* nie bez słuszności twierdzi, że wniosek włoski jest w istocie swojej tem samem, czego chciał Freycinet wnosząc żądanie kredytu, którego mu odmówiono. Trudno zatem przypuścić, żeby nowy gabinet na własną rękę czynił ten krok, to jest przyjmował politykę już przez Izbę potępioną. Podobnież przemawia *Verité*, inne zaś dzienniki z większą jeszcze słusznością dowodzą, że żaden rząd nie byłby możliwy, gdyby ministrowie byli pozbawieni wszelkiej inicyatywy. Zdaje się też, że gabinet wcale nie myśli o zwoływaniu Izb i dziennik *National* zaprzecza wyraźnie krążącym w tym duchu pogłoskom.

Do *Nat. Zt.* piszą z Paryża, że wstrzymanie obrad konferencyi podczas francuskiego przesilenia ministeryalnego nastąpiło z inicyatywy ks. Bismarcka i że prezes nowego gabinetu francuskiego Duclerc po objęciu rządów, podziękował ks. Bismarckowi za tę uprzejmość. Z powodu tego doniesienia należy przypomnieć, że obrady konferencyi podczas przesilenia ministeryalnego w Paryżu nie były bynajmniej wstrzymane, oraz że ambasador francuski margr. de Noailles znajdował się na każdem posiedzeniu, ale nie składał żadnych oświadczeń, powołując się na brak instrukcyi spowodowany przesileniem. Wobec takiego stanu rzeczy trudno zrozumieć, za co senator Duclerc mógłby dziękować ks. Bismarkowi i przewidywać można, iż wiadomość powyższa, którą *N. fr. Presse* nazywa „najbardziej interesującym wypadkiem dziennym“ zostanie odwołaną lub sprostowaną.

Na wtorkowem zgromadzeniu bonapartystów w Paryżu, o którem wczoraj wspomnieliśmy, Juliusz Amigues i Cassagnac ogłosili 20-letniego księcia Wiktora jako „Napoleona V“ naczelnikiem stronnictwa. Proklamacya ta została przyjętą hucznemi oklaskami przez całe zgromadzenie, składające się z przeszło 1500 członków. Ponieważ jednak ojciec ks. Wiktora, książę Napoleon, już dawniej powołując się na swego syna zaprotestował przeciw takiej substytucyi, powyższa proklamacya świadczy zatem, że w obozie Bonapartystów istnieje rozdział.

Liga irlandzka na ostatniem walnem dorocznem zebraniu w Manchester postanowiła zmienić swą nazwę. Stowarzyszenie to nazywać się będzie na przyszłość „Ligą ziemiańsko-robotniczą Wielkiej Brytanii“. Celem stowarzyszenia będzie: 1) Uzyskanie samorządu w takiej formie, jaka przez większość ludu irlandzkiego w kraju i zagranicą uznana będzie za pożądaną. 2) Dopomaganie dzierżawcom irlandzkim, ażeby na umiarkowanych warunkach stali się właścicielami dzierżawionych gruntów 3) Wpływanie na wybory i opinię publiczną oraz pouczanie klas robotniczych w tym kierunku, ażeby osiągnięcie powyższych celów o ile podobna umożliwić.

Królowa angielska przyjmowała w Osborne króla Zulusów Cetewaya, z honorami należnemi panującemu, i zapewniła go, że wkrótce przywróconym zostanie do władzy.

W części nakładu podaliśmy wczoraj telegram z Konstantynopola donoszący, że szeik Kurdów Obeidullach, sławny agitator z nad granicy perskiej, opuścił potajemnie Konstantynopol, gdzie był internowany.

Krążąca pogłoska o demisyi pierwszego ministra Saida-baszy została zaprzeczoną.

Korespondent *N. Fr. Pr.* miał w Marsylii rozmowę z Riazem-baszą, udającym się do Aleksandryi na telegraficzne wezwanie kedywa. Riaz-basza potępiał postępowanie Lessepsa, którego Anglicy dawno powinni byli wydalić, ale znoszą go przez grzeczność. Anglicy mają prawo interweniować z powodu żywotnych interesów nad kanałem, który jednakże winien pozostać neutralnym. Gdyby wbrew zapewnieniom Gładstona polityka prowadząca do protektoratu angielskiego wzięła górę, natenczas cały Egipt stawiłby opór, chociaż prawdopodobnie musiałby uledz. Arabi-basza czy zostanie zwyciężonym czy dobrowolnie się podda, musi być uważanym za awanturnika, a polityce angielskiej nic nie może stawić przeszkody.

Do *Timesa* telegrafują z Aleksandryi pod dniem 14 b. m., że według doniesień z Izmailji 6000 Egipcyan z 7 armatami Kruppa znajduje się w Nefiszeh. Wysłano nadto do Nefiszeh z Kairu dwie bateryе a jedną do Maxama. Tel-el-Kebir i Salasich są silne ufortyfikowane. Wysłano tam dwa pociągi z armatami i artylerzystami. Do Kafr-el-Dewar wysłano z Kairu 200 armat O tej ostatniej wysyłce podaliśmy już dawniej wiadomość telegraficzną.

Europejczycy w Aleksandryi z inicyatywy podróżnika niemieckiego Schweinfurtha utworzyli komitet mający czuwać nad interesami i bezpieczeństwem wszystkich europejskich mieszkańców tego miasta bez różnicy narodowości.

Telegram *N. Fr. Pr.* z Berlina donosi, że w sprawie wynagrodzenia strat poniesionych podczas bombardowania Aleksandryi, po uporządkowaniu istniejącego materyału, to jest po sprawdzeniu wniesionych skarg, gabinety skomunikują się z sobą Anglia jest zdania, że Egipt winien pokryć wyrządzone straty.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18go sierpnia. W Wiedniu i wszystkich miejscowościach Monarchii obchodzono rocznicę urodzin Najj. Pana uroczyście,

wśród tłumnego udziału ludności, która licznemi objawami lojalności i aktami dobroczynnemi manifestowała swoje przywiązanie do Domu cesarskiego.

Serajewo, 18go sierpnia. Rocznicę urodzin Najj. Pana obchodzono tutaj nader uroczyście przy nadzwyczajnym udziale publiczności. Wszystkie świątynie i domy modlitw były przepełnione. W meczecie sułtańskim iman otoczony znakomitszymi begami odśpiewał modlitwę za Monarchę.

Tryest, 18 sierpnia. Na okręcie Lloyda, który zawinął tutaj wczoraj rano z Wenecyi, odbyła policya rewizyę, przyczem zabrała kufer z proklamacyami i pociskami, przeznaczonemi prawdodobnie do wywołania nieporządków w dniu wczorajszym. Kufer nie mógł być oddanym pod wskazanym adresem, gdyż indywiduum, dla którego był przeznaczony, zostało w tych dniach uwięzione z powodu szerzenia agitacyi. Sternik, któremu ów kufer powierzono w Wenecyi, nie wiedział, jak się zdaje, co się w nim znajdowało.

Dublin, 18 sierpnia. W Mullaghaaruma w hrabstwie Mayo banda złożona z członków ligi agrarnej wykonała wczoroj wieczór zamach morderczy na pewną rodzinę. Ojciec tej rodziny, jego matka, żona i córka zostali zastrzeleni, a dwóch synów raniono.

Petersburg, 19 sierpnia. (*Tel. pryw.*) W| Mrowie (Narwie ?) robotnicy socyaliści urządzili zmowę na wielką skalę. Garnizon złożony z 4 kompanij został pobity. Z Kronsztadtu wysłano pułk wojska dla przywrócenia porządku.

Aleksandrya, 19 sierpnia. Sześć okrętów transportowych z wojskiem oraz dwie kanonierki opuściły port i stanęły za obrębem zatoki gotowe do odpłynięcia.

Petersburg, 19 sierpnia. Oficer okrętu *Jeannette Melville* z towarzyszami przybyli tu wczoraj szczęśliwie.

Berlin, 19 sierpnia. Okręty wojenne *Gneisenau* i *Zieten* dziś rano odpłynęły z Kiel na morze Śródziemne.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 18 sierpnia 1882 godzina 1, m. 50 Losy kredytowe 179·—, Węg. akcye kredyt. 317.60. Akcye anglo-austr. 118.50, Akcye banku Union 123·70. Akcye kolei Karola Ludwika 320 50, Akcye kolei północnej 270 —, Akcye kolei południowej 145·25. Akcye kolei Alfold. 174 75. Akcye kolei Elżbiety 212·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 172·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 164 50, Wiedeńskie losy 125 75, Akcye kolei Rudolfa — —, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 95 50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·75. Losy regulacyi Cissy 110 50, Losy tureckie 24·25, Węgierska renta 119·70 Akcye banku związkowego 114.25, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej —·—, Rubel papierowy 1.19·—. Węgierskie losy 117·75. Marka niemiecka —·—. Usposobienie słabe.

Wiedeń, 18 sierpnia 1882, godź. 5 m. 40, Akcye kredytowe — —, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union — —. Kolej Karola Lud. —·—. Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 103·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor —·— Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 19 sierpnia 1882, godz. 10 min. 40, Akcye kredytowe 314·—, Anglo-Austryackie 117·75, Unionbank 123·50, Kolej Karola Ludwika 319·75, Południowa 144·80, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—. Napoleondor 9·51,— Rubel papier. 1·19 Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 18 sierpnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 11 25 do 11·50 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32 25 do 32·50 zł, Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9 55 do 9.57 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do —·— zł. — Berlin: Pszenica żółta (na maj czerwiec 210.50 m., żyto —·— m., spirytus 52·— m., olej rzepakowy 59 — m., — Szczecin: Pszenica —·— rzepik —.—. — Paryż: maki 159 kilogr. 62 60 fr. olej rzepakowy 73·— fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —.—, spirytus —·—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 19 sierpnia 1882 o godzinie 7 rano.
Barometr 732.2mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 14.4 C. Psychrometr wilgotny 13.8.°C Prężność pary 11.4 mm. Wilgoć 4% Zachmurzenie. 10 Wiatr NE1 Ozon 8

Temperatura powietrza 11.5°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 756.8 m

Przyjechali do Lwowa.

dnia 19 sierpnia 1882 r.

Hotel George'a

Pp. M. hr. Plater Syberg z Hoczowa. W. Br. Czechowicz z Glinny. J. Jabłonowski z Zagwoździa. Ohrenstein ze Storożyniec. J. Rylski z Haczowa.

Hotel Angielski.

Pp. N. Piwoński z Warszawy. Dr. F. Kraetschmer z Drohobycza. J. Swierczyński z Warszawy. P. Schulz z Ustrzyk. L. Hruszkiewicz z Husiatyna. L. Szczepański z Jass. S. Zurowski z Ulicka. F. Prokopowicz z Rybła. M. Borowski z Podhajec.

Hotel Warszawski.

Pp. J. Pieniążek z Piwiec.

Hotel Langa,

Pp. E Langer z Weipern J. Landau z Stanisławowa. M. Wittels z Wiednia.

Hotel Krakowski

Pp. J. Br. Schteinküll z Wolczy. J. Celewicz z Uhnowa O. Roden z Hamburga.

Pociągi kolejowe.

Odchodzą z Lwowa.
(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz. 6 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany)

Przychodzą do Lwowa.
(Według południka peszteńskiego).

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny), o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz 9 min 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany; o godz 3 min 32 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz. 10 min 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. min. 8 rano (pociągi mięs any); o godz. 2 min. 36 po południu (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa. o godz. 8 min. 5 rano i 8 godz. wieczór

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.,

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 18 sierpnia 1882.

	płacą waluta austr. zł. ct.	żądają waluta austr. zł. ct.
1. Akcye za sztukę (bez kupona)		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k	320 50	323 50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	171 25	174 —
Banku hip. galic po 200 zł. w. a.	304 50	309 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	247 —	252 —
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99 75	100 75
„ „ „ 4 pr. w. a.	91 50	93 —
„ „ „ 5 pr. okresowe	99 75	100 75
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los $41^1/_2$ l.	87 80	89 —
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101 80	102 80
„ „ „ 5 pr. w. a.	98 75	99 75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	100 70	101 70
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.	101 50	103 —
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	95 —	96 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	— —	— —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99 25	100 25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100 —	101 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101 —	102 50
5. Losy miasta Krakowa	19 25	21 -
„ „ Stanisławowa	23 50	25 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 56	5 66
Dukat cesarski	5 58	5 68
Napoleondor	9 46	9 56
Połimperyał	9 74	9 84
Rubel rossyjski srebrny	1 52	1 62
„ „ papierowy	1 18—	1 20—
100 marek niemieckich	58 10	58 80
Srebro	—	— —
Kuponów w srebrze		

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 16 sierpnia 1882

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	77.—	77.15
luty-sierpień	77 10	77.30
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.65	77.80
kwiecień-październik	77.65	77.80
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	120.—	120.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130 25	130.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	135. —	136 —
„ „ 1864 po 100 zł.	173.—	173.50
„ „ 1864 po 50 zł.	172 50	173 —
Renty Com. po 42 lir austr.	34.—	35 —
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc	147.75	148.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92 90	93.05
Austr. renta zł. wolna od podatku 4pr.	95.35	95.55
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	108.50	—.—
Bukowiny	99.50	100.—
Galicyi	99.75	100.—
Niższej Austryi	105.50	107.—
Siedmiogrodu	98 75	99.25
Węgier	98.75	99.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	119.75	120 —
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	317.50	317 80
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	872.—	880 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski à 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych à 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	825.—	826.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	589.—	591 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	212.75	213.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	— —	— —
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2705 —	2710 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	323.50	324.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	172.50	173.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k	350.—	350 50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	146. —	146 50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	161 —	161 50
4. Listy zastawne losowane		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100 —	100.25
„ „ „ „ premiowe po 3%	—.—	—.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101 50	102.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	106.—	106.50
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct	92.—	92 50
„ „ „ „ po 5 proct.	100.—	100.25
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	100 —	100.25
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.10	102.40
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	103 —	104.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.50	100.75
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ proc.	98.75	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ proc.	101 25	102.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	95 20	95.60
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	94.75	95.25
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.—	—.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.75	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ pr.	100.70	100.90
Kol. Lwow.-Czar.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.50	95.
z r. 1867	100.—	100.50
z r. 1868	99.—	99.50
z r. 1872	97.50	98.—
Węg. gal. kol. a 200 zł 5 pr. w sr.	94.75	95.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a	179.—	179.50
Clarego po 40 zł. m. k.	40.—	41 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	109. —	110.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa	20 25	—.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	39 25
Palfiego po 40 zł. m. k.	38 25	39 25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	21 —	— —
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	53 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.75	47.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a	24.25	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127 50
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	63.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.50	29 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.75	39 25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119 50	119 60
Paryż za 100 fr.	47 45 —	47.50.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67.—
„ pełnej wagi	5.64.—	5.66.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.51 —	9 52.—
Rossyjski imperyał	9 75.—	9.78 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 18 sierpnia 1882

	zł.	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	76	85
„ „ „ w srebrze	77	50
Renta w złocie	95	35
Losy pożyczki z r. 1860	130	—
Akcye banku austro-węgierskiego	824	—
„ „ kredytowego	315	60
Londyn	119	50
Srebro	—	—
Napoleondor	9	51
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	35

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 5183. (5577 3—3)
Dla umysłowo cierpiącego Zygmunta Sitarskiego z Krosna w miejsce uwolnionego p. Feliksa Kaczorowskiego, ustanawia Sąd kuratorem p. Tomasza Aschenbrennera z Krosna. C. k. Sąd powiatowy.
Krosno, dnia 21 lipca 1882.

L. 1121. (5604 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Strzyżowie z przyzwoleniem c. k. Sądu obwodowego w Rzeszowie z 9 lutego r. b. l. 126 uznaje Wojciecha Grocholskiego z Markuszowy za marnotrawcę, dodając mu za kuratora Jana Libuchę z tejże wsi.
Strzyżów 4 marca 1882.

L. 3275. (5625 2—3)
Sokalski c. k. Sąd powiatowy ustanowił marnotrawczyni Tekli Zuzak z Radwaniec kuratora Mykietę Myssaka z Radwaniec.
Sokal 29 marca 1882.

Konkursa.

L. 356. (5587 3—3)
Celem obsadzenia lekarza salinarnego w Dolinie za kontraktem służbowym z siedzibą w Dolinie ogłasza się niniejszem powtórnie konkurs do 14 września 1882 włącznie

Z tą posadą połączone jest roczne wynagrodzenie 315 zł za funkcyę lekarską.

Podanie o powyższą posadę zaopatrzone w dowody wieku, osiągniętego stopnia doktora medycyny i chirurgii, dotychczasowego zajęcia jako też znajomości języka krajowego i niemieckiego należy wnieść do c. k. zarządu salinarnego w Dolinie przed upływem terminu konkursowego.

C. k. Zarząd Salinarny
Dolina dnia 10 sierpnia 1882.

L. 14599. (5609 3—3)
Konkurs na dwie posady oficyałów pocztowych a ewentualnie asystentów pocztowych z poborami Xtej względnie XItej klasy rangi i za kaucyą 600 względnie 400 zł.

Podania zaopatrzone świadectwami uzdolnienia do rządowej służby pocztowej i telegraficznej i władania językami krajowemi należy wnieść do trzech tygodni w c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów, dnia 13 sierpnia 1882.

L. 409. (5649 1—3)

Celem obsadzenia posady lekarza salinarnego przy ck. zarządzie salinarnym w Lacku w powiecie Dobromilskim za kontraktem z dowolną siedzibą w Lacku, Huczku lub Dobromilu z rocznem wynagrodzeniem w kwocie 420 zł, rozpisuje się konkurs.

Lekarz salinarny obowiązanym jest do leczenia robotników i sług salinarnych, którym przysłuża prawo do bezpłatnej pomocy lekarskiej i powinien przy pełnieniu swych obowiązków zastosować się do instrukcyi wydanej rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 12 czerwca 1875 l. 11276 i późniejszych dotyczących rozporządzeń.

W rocznem wynagrodzeniu w kwocie 420 zł. zawarte jest także wynagrodzenie za podróże potrzebne z powodu leczenia chorych robotników i sług salinarnych.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania, w których wiek, osiągnięty stopień, doktora medycyny i chirurgii, dotyczasowa lekarska praktyka, zupełna znajomość języka krajowego i niemieckiego, niemniej stan zdrowia winne być odpowiedniemi dokumentami udowodnione, wnieść w drodze przełożonej władzy w przeciągu sześć tygodni do c. k. Zarządu salinarnego w Lacku.

C. k. Zarząd salinarny.

Lacko, dnia 15 sierpnia 1882.

L. 560. (5674 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs do końca września 1882 r. celem obsadzenia dwóch posad asystentów w tutejszej c. k. Szkole Politechnicznej, a to przy katedrach Budowy machin i Chemii ogólnej.

Te posady, do których przywiązane jest wynagrodzenie roczne 600 zł. a. w., będą nadane przez Kolegium Profesorów na czas od 1 października r. b. do końca września 1884 roku.

Podania o powyższe posady, wystosowane do Kolegium Profesorów c. k. Szkoły Politechnicznej i zaopatrzone w potrzebne dokumenta, tudzież w dowody dokładnej znajomości języka polskiego należy wnieść do podpisanego Rektoratu przed upływem terminu konkursowego.

Z Rektoratu c. k. Szkoły Politechnicznej.

We Lwowie, dnia 15 sierpnia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 1030. (5656)

C. k. Prezydyum Sądu obwodowego w Wadowicach zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej m. Wadowice z osadą Mikołaj dnia 28 sierpnia 1882 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia do urzędów gminnych rozesłane.

Wadowice dnia 14 sierpnia 1882.

L. 10897. (5653 1—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekta nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej Lwowskiej zapisanych pod nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie.

Łowczówek dom 24, pag. 465 i Łowczówek ad Łowczów dom. 24, pag. 75, w gminie katastralnej Łowczówek, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie.

Pietrzejowa 1/2 dom. 64, pag. 9 i Pietrzejowa 1/2 dom. 94, pag. 103, w gminie katastralnej Pietrzejowa, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach.

II. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Konieczna dom 58, pag. 401, w gminie katastralnej Konieczna,

Ług ad Kobylanka dom. 31, pag. 332, w gminie katastralnej Ług,

Skwiertne dom. 38, pag. 565 (ad Ropa) osobne ciało tabularne w gminie katastralnej Skwiertne,

Kwiatoń dom. 11, pag 195, w gminie katastralnej Kwiatoń, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach,

Kamionka wielka dom. 114, pag 105, w gminie katastralnej Kamionka wielka, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie,

Wielogłowy dom. 50, pag. 179 i dom. 110, pag. 115 w jednem ciele tabularnem, tudzież Ubiad ad Wielogłowy dom 50, pag. 185 i dom. 110, pag. 119 w jednem ciele tabularnem, w gminie katastralnej Wielogłowy,

Dąbrowa dom. 21, pag 265 osobne ciało tabularne, tudzież Łążek dom 21, pag. 269 (przedtem przyległość Dąbrowy) osobne ciało tabularne, w gminie katastralnej Dąbrowa, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu,

Niedźwiedź dom. 17, pag. 419 osobne ciało tabularne, przyległość do Poremby wielkiej, w gminie katastralnej Niedźwiedź,

Tymbark (Miasto) dom. 115, pag. 56 i Tymbark adwokacya dom. 58, pag. 114, w gminie katastralnej Tymbark, w okręgu sądu powiatowego w Limanowy.

III. W okręgu sądu krajowego w Krakowie.

Kornatka dom 115, pag. 308 i wójtostwo (adwokacya)) Kornatka dom. 115, pag. 344, tudzież Burletka dom 15, pag. 310, w gminie katastralnej Kornatka z osadą Burletka,

Wierzbanowa dom. 115, pag. 322 i 340, tudzież Kobielnik dom. 115, pag. 324 i 342 i dom. 83, pag. 211, w gminie katastralnej Wierzbanowa z miejscowością Kobielnik, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach,

Kierlikówka dom. 14, pag 217, w gminie katastralnej Kierlikówka,

Bytomsko, osobne ciało tabularne dom. 20, pag. 123, przyległość dóbr Łąkta górna, w gminie katastralnej Bytomsko, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu,

Nielepice z osadą Młynka ks gł. gm. XV Krzeszowice vol. nov. I pag. 781 w gminie katastralnej Nielepice z osadą Młynka, w okręgu sądu powiatowego w Krzeszowicach położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874, l. 29 dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tych posiadłości tabularnych poczynając: od dnia 31 sierpnia 1882 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie:

wymienione pod I w sądzie obwodowym w Tarnowie

wymienione pod II, w sądzie obwodowym w Nowym Sączu,

wymienione pod III, w sądzie krajowym w Krakowie,

jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnymi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl § 3 ustawy z 25 lipca 1871 Nr. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie:

co do wykazów tabularnych ad I w sądzie obwodowym w Tarnowie;

co do wykazów tabularnych ad II w sądzie obwodowym w Nowym Sączu;

co do wykazów tabularnych ad III w sądzie krajowym w Krakowie; najdalej do dnia 30 września 1883,

gdyż prawnym skutkiem zaniedbania, lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym, a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej, w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 20 lipca 1882

Licytacye.

Nr. 1418. (5650 1—3)

Weidochsen-Verkauf.

Am 20ten September 1882 um 10 Uhr Vormittags werden bei der Direktion des k. k. Staats-Gestütes in Radautz 78 Stück Weideochsen im mündlichen Versteigerungswege verkauft, welche sich zur sofortigen Schlachtung, vorzüglich aber für eine kurze Mastdauer in Brandweinbrennereien eignen.

Reelle Käufer, die vor der Verhandlung ein Vadium von 100 fl. zu erlegen haben werden, werden hiezu mit dem Beisatze eingeladen, daß der Ersteher der Ochsen verpflichtet bleibt, die hiefür entfallende ganze Kaufsumme gleich baar in die k. k. Gestütskassa einzuzahlen, wornach ihm die Ochsen übergeben werden.

Sollte der Käufer die erstandenen Ochsen nicht gleich abtreiben wollen und es vorziehen, solche auf eigene Gefahr und mit eigenen Wartleuten noch eine kurze Zeit hier zu belassen, so werden demselben die diesen Ochsen zugewiesenen Weideplätze, insoweit als sie noch disponible und nicht gänzlich ausgenützt sein sollten, unentgeltlich zugestanden.

Kauflustige können diese Weideochsen noch vor dem Verhandlungstage in dem nächst der Stadt Radautz gelegenen Wirtschaftshofe, wo dieselben für diesen Zweck einen Tag früher aufgestellt werden, besichtigen.

K. k. Staatsgestüts-Direktion.

Radautz, am 16 August 1882.

L. 6049 (5660 1—3)

W dniach 30 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 12 subrep. 79 w Łopuszance bezprawnej położonej dłużnika Michała Żuk własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 100 zł. w. a. z pn. o godzinie 9 przed południem z tem, że na tym jedynym terminie realność ta za jakąkolwiek bądź cenę sprzedana będzie.

Cena szacunkowa 400 zł. Wadyum 5 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Turka, dnia 15 czerwca 1882

L. 13394 (5665 1—3)

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu w Przemyślu rozpisuje niniejszem w celu prowizorycznego obsadzenia opróżnionej hurtownej sprzedaży tytoniu i połączonej z także drobnej sprzedaży znaczków stemplowych i ostemplowanych blankietów wekslowych od 5 zł. na dół w Radymnie licytacyę za pomocą ofert pisemnych na dzień 11 września 1882.

Zastrzega się wyraźnie, że w mowie będąca hurtownia obecnie nadaną będzie prowizorycznie na jeden rok, po upływie którego to czasu z prowizorycznym hurtownym sprzedawcą zawartą zostanie ostateczna dobrowolna ugoda: co do poborów względnie też zobowiązań hurtownika względem wys. Skarbu w sprawie dalszego stałego zawiadywania na podstawie wyniku sprzedaży w tym pierwszym roku.

Jeśliby zaś dobrowolna ugoda w tej mierze nie przyszła do skutku, nastąpi rozwiązanie stosunku pierwszego na rok jeden na podstawie wyniku niniejszej licytacyi ustanowionego; znaczki stemplowane, blankiety wekslowe pobiera ta hurtownia z c. k. Magazynu tytoniowego i stemplowego w Przemyślu od 2 3/4 mili oddalonego.

Tej hurtowni jest przydzielonych 57 drobnych sprzedawców tytoniu w 28 miejscowościach. Sprzedaż wynosiła w ostatnich czterech ćwierćroczach t. j. od 1 lipca 1881 do końca czerwca 1882 w materyale tytoniowym 19953 kilogramów

w wartości . . . . 21099 zł. 64 ct.

a w znaczkach stemplowych i blankietach wekslowych . . . . 2536 zł. 14 ct.

razem . . . 23635 zł. 78 ct.

Z powyższej sprzedaży materyału tytoniowego przypada na własną sprzedaż tej hurtowni konsumentom a

to po cenie drobnej sprzedaży . . . . 3944 zł. 85 ct.

b) po cenie hurtownej sprzedaży . . . . 1359 zł. 12 ct.

razem . . . 5303 zł. 97 ct.

Pisemne oferty zaopatrzone w wadyum w kwocie 74, zł. dowód osiągniętej pełnoletności i świadectwo moralności, zawierające także potwierdzenie co do dobrego stanu majątkowego, pod napisem „Oferta dla hurtownej sprzedaży tytoniu w Radymnie" należy podać do dnia 11go września 1882 do godziny 12tej w południe do naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Przemyślu.

C. k powiatowa Dyrekcya Skarbu

Przemyśl, dnia 14 sierpnia 1882.

L. 10134. (5531 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Stanisławowie zawiadamia, że na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościański po 109 zł. 54 ct. z pn. odbędzie się dnia 12 września, dnia 28 września i dnia 13 października 1882 o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż tabularnej realności pod l. 3 w Pawełczu położonej, dłużnika Iwana Kohucza własnej. Cena wywołania 500 zł., zakład 50 zł.

Stanisławów, dnia 23 czerwca 1882.

L. 756. (5540 1—3)

W dniach 12 września i 12 października 1882 o godzinie 10 z rana przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż części realności pod nk. 43 w Zdziarcu położonej, Jana Kuzary własnej, z placu i budynku składającej się na rzecz Seliga Neumana o 5 zł. z pn. Cena oszacowania wynosi 45 zł., wadyum 4 zł. 50 ct. Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądać w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 7 kwietnia 1872.

L. 3951. (5657 1—3)

C. k. sąd powiatowy przedsiębierze w dniach: 19 października, 15 listopada i 13 grudnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. k. 19 subr. 6 w Królowy wyżnej położonej, l. w h. 15 objętej, dłużnika Stanisława Chronowskiego własnej.

Cena wywołania 600 zł w. a., wadyum 60 zł. w. a

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Grybów, dnia 30 czerwca 1882.

L. 3358. (5641 2—3)

C. k sąd powiatowy w Podhajcach podaje do publicznej wiadomości, iż w dniach 24 sierpnia, 27 września i 27 października 1882 odbędzie się w tut. sądzie każdym razem o godz. 11 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 16 w Uwsiu powiecie Podhajeckim położonej a wedle wykazu hipotecznego N. 34 księgi gruntowej gminy Uwsie własność Maćka Bizuna stanowiącej a to w celu przymusowego zaspokojenia pretensyi Judy Herscha Salomona w kwocie 100 zł. z pn

Cena wywołania wynosi 165 zł., wadyum 16 zł. 50 ct.

Wykaz hipoteczny tej realności, akt oszacowania takowej i reszta warunków licytacyjnych może być przejrzaną w registraturze tutejszej.

Podhajce, dnia 12 maja 1882.

L 3837. (5640 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Czortkowie wyznacza celem sprzedaży realności pod lk 107 w Wygnance położonej wedle dom II pag. 46 n. 4 haer. Andrzeja Kosowskiego własnej ku zaspokojeniu pretensyi Banku hipotecznego 113 zł. 40 ct w. a. z pn pod warunkami tusąd. uchwałą z 2 kwietnia 1880 l. 2664 określonemi, w numerach 104, 105 i 106 „Gazety Lwowskiej" z roku 1880 ogłoszonemi z ograniczeniem jednak zakładu na 5 pr. ceny szacunkowej t. j. na 525 zł. w. a., termin na dzień 29 sierpnia 1881 o godzinie 10tej przed południem, na którym realność ta za jakąbądź cenę sprzedana zostanie.

Dla niewiadomych późniejszych wierzycieli ustanowiono kuratorem adw. krajowego dr. Marksteina.

C. k. sąd powiatowy.

Czortków, 30 kwietnia 1882.

L. 2693. (5635 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Waśkowi Wolańskiemu o 52 zł. 73 ct i 17 rat po 6 zł w a. odbędzie się w gmachu sądowym w Sanoku publiczna sprzedaż realności pod lk. 8 subrep. 24 w Woli krecowskiej położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Waśka Wolańskiego własnej, w dniach 21 sierpnia, 22 września i 26 października 1882, zawsze o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 150 zł, wadyum 15 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest c. k. notaryusz pan Teofil Lewicki.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Sanok, dnia 30 czerwca 1882.

L. 2392. (5633 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na żądanie Izraela Rappaporta w celu zaspokojenia sumy 3000 zł. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności Maryi Winnickiej własnej w Żyrawie pod l. k. 54 położonej w drodze publicznej licytacyi w dniu 24 sierpnia, w dniu 21 września i w dniu 25 października 1882, każdym razem o godz. 10 przed południem w tutej. sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania 5210 zł. a. w. Wadyum 521 zł. a. w.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów, 21 czerwca 1882.

L 2506 (5634 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod lk. 21 w Rakowy położonej ciała tabularnego niestanowiącej a w posiadaniu dłużnika małoletniego Jana Cepaka będącej.

Do licytacyi tej wyznacza się termin na 24 sierpnia, na 27 września i 26 października 1882 zawsze o godz 10 rano.

Cena wywołania wynosi 730 zł. Wadyum 73 zł.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania przeglądać można w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli, którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucyi licytacyjnej doręczyć nie było można, ustanawia się kuratora w osobie pana Teofila Lewickiego c. k notaryusza w Sanoku.

Sanok, 26 maja 1882.

Licytacye.

Zl. 12027 (5450 3—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben, daß in der Exekutionssache des Hersch Chajes gegen Feiwel Brenner pto 285 fl. 66 kr. ö. W. f. N. G. zur Hereinbringung obiger Forderung die exekutive Feilbiethung der bereits gerichtlich geschätzten, dem Schuldner Feiwel Brenner ut. dom civ. T. III p. 3! n. 5 b eigenthümlich gehörigen Realität zu Gunsten des Hersch Chajes unter erleichternden Bedingungen bei dem auf den 16 Oktober 1882 um 9 Uhr Vm. in B. nr 6 anberaumten dritten Termine bewilligt wurde.

Bei dem obigen Termine wird die gedachte Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden.

Der Schätzungswerth beträgt 934 fl. 85 kr. ö. W. Das Vadium 10 prc. des Schätzungswerthes.

Der Schätzungsakt, der Tabularextrakt und die weiteren Lizitationsbedingnisse können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden sämmtliche Interessenten und ferner dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Mendel Steinberger, Ernst Konrad und Majer von Konrad alle drei zu Händen des Curators Hr. Adw. Dr. Gelehrter und alle diejenigen Gläubiger, welche erst nach dem 26 Jänner 881 dingliche Rechte auf die schuldnerische Realität sub CN. 214/204 Stdt. in Drohobycz erwerben sollten, ferner denen dieser Feilbiethungsbescheid oder die weiteren in dieser Angelegenheit zu erlassenden Bescheide aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten zu Händen des Curators Hr. Dr. Gelehrter.

Drohobycz, am 8 Juni 1882.

L. 11015. (5498 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Stanisławowie ogłasza, że egzekucyjna publiczna licytacya realności w Pobereżu pod l. k. 71 i 105 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Józefa Barty własnej, na rzecz tutejszego banku zaliczkowego celem wydobycia sumy dłużnej 5000 zł. w zabudowaniu sądowem dnia 11 września i 1 października 1882 o godzinie 10 z rana przedsięwziętą zostanie.

Gdyby na tych terminach powyższa realność za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną być nie mogła, wyznacza się do ułożenia warunków lżejszych termin na dzień 26 października 1882 o godzinie 10 z rana.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1500 zł., wadyum zaś 150 zł. Inne warunki licytacyjne, tudzież protokoły opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Stanisławów, dnia 30 czerwca 1882.

L. 2454. (5550 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 300 zł. w. a. z pn. na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lk. 320 w Niepołomicach położonej ciało tabularne posiadającej, a własność dłużników Tomasza i Maryanny Skiminów stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych, dnia 15 września, 11 października i 20 listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 900 zł., Wadyum zaś 90 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Niepołomice, d. 5 lipca 1882.

L. 2459. (5553 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 194 zł. 86 ct. wa z pn. na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lk. 197 w Niepołomicach położonej, ciało tabularne posiadającej a dłużników małoletnich po ś. p. Janie Nowaku pozostałych dzieci stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych, dnia 10 października, 10 listopada i 14 grudnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 600 zł., Wadyum zaś 60 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Niepołomice d. 30 czerwca 1882.

L. 2458. (5552 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 563 zł. 59 ct. w. a z pn na rzecz galic Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lk. 17 w Księżnicach położonej ciało tabularne posiadającej, a własność tabularną dłużnika Jakóba Pilcha stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych, dnia 25 października, 28 listopada i 21 grudnia 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 2600 zł., Wadyum zaś 260 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Niepołomice dnia 30 czerwca 1882.

L. 3548. (5600 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Lisku uwiadamia, iż celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 52 zł. 73 ct. i 16 rat po 6 zł. z pn. odbędzie się w dniach 6 września, 10 października i 3 listopada 1882, zawsze o 11 godzinie rano publiczna sprzedaż realności Michała Kicaka pod Nr. 68 w Seredniem wielkiem położonej, przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową, przy trzecim niżej tej ceny.

Cena wywołnia 200 zł. Zakład 20 zł.

Inne warunki w sądzie przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Lisko, 18 lipca 1882.

L. 6494. (5599 3—3)

W dniach 19go września, 20go października i 2go listopada 1882 o godz 11 przedpołudniem odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze Nr. 2 egzekucyjna licytacya realności l. tab. 475/kons. 659, tab 474/kons. 638 i $^2/_3$ części realności l. tab. 473/kons. 638 w Brodach położonych. Dawida Rubel własnych, celem zciągnięcia pretensyi galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w resztującej kwocie 4327 zł. 45 ct. z pn.

Realności te niżej łącznej ceny wywołania 11.500 zł. sprzedane nie będą. Wadyum 1150 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można w sądzie przejrzeć

W razie niemożności sprzedania, ustanawia się do ułożenia ułatwiających warunków termin na 9 listopada 1882 o godz. 4 po południu z oznajmieniem, że niestający na termin wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stających przystępujący uważani będą.

Niewiadomego z miejsca pobytu dłużnika zastępuje kurator adw Ornstein, zaś niewiadomych z życia i miejsca pobytu: Berla, Feige i Godla Gabes, były brodzki dom handlowy W Lothringer et Comp., Leona Löbla Traubitz, tudzież wierzycieli, którzyby po dniu 8 października 1877 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze nie mogły być wcześnie doręczone, kurator adw. Maurycy Braun.

Brody, dnia 30 czerwca 1882.

L. 6175. (5596 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia, że w celu wydobycia kwoty 72 zł. 50 ct. a w. z pn. przez Eisiga Siegelwachsa przeciw Szai Weiser wywalczonej odbędzie sie przy dwu terminach t. j, dnia 4 września i dnia 9 października 1882, każdym razem o godzinie 10 rano w zabudowaniu tusądowem przymusowa, publiczna sprzedaż realności dłużniczej w Kołomyi pod l. top. 576 sub rep. l. 1036 na kuckiem przedmieściu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej i na 100 zł. oszacowanej, a to wyżej lub niżej ceny wywołania; zakład wynosi 10 prc., ceny wywołania, która wynosi 100 zł. a. w. Na wypadek, gdyby na powyższych dwóch terminach realność za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedaną nie została, wyznacza się termin do ułożenia ułatwiających warunków na dzień 9 października 1882 o godz. 4 po południu z tym rygorem że niestawający jako do zdania większości obecnych przystępujący uważani będą. Akt opisania i oszacowania i warunki licytacyjne mogą być w tus. registraturze przejrzanemi.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Kołomyja, dnia 13 lipca 1882.

L. 27366. (5421 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 260 zł. 20 ct. z przyn. odbędzie się dnia: 15go września, 19go października i 23go listopada 1882, każdym razem o godzinie 10tej przed południem, przymusowa licytacya do Michała Menartowicza, Walentego i Zofi. Czabanowskich wedle Dom. 33 p. 104 n. 3 i 4 haer. należąc j realności pod l. $198^1/_4$ we Lwowie położona, na których pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 600 zł. lub przynajmniej za tę cenę, w trzecim zaś terminie nawet niżej ceny wywołania 600 zł. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 60 zł. złożoną być ma. Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla masy spadkowej Izaka Leib Halpern i dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego Abrahama Nestel i Jana Borczyńskiego, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 22go maja 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Bobownik kuratroem, a jego zastępcą adwokat dr. Dąbczański mianowany został.

Lwów, dnia 22go lipca 1882.

L. 4363. (5601 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Lisku uwiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 84 zł. 52 ct. i 12 rat po 9 zł. z pn. odbędzie się w dniach 4 września, 9 października i 2 listopada 1882, zawsze o 11 godzinie rano publiczna sprzedaż realności Seńka Tarnawskiego pod Nr. 40 w Zawadce położonej, przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową, przy trzecim niżej tej ceny.

Cena wywołania 300 zł. Zakład 30 zł.

Inne warunki w sądzie przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Lisko, 18 lipca 1882.

L. 10518. (5611 3—3)

Dnia 7go sierpnia i dnia 11go września 1882, każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie B. Nr. 6 przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 231/512 w Borysławiu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników Kelmanna i Lei Brunnerów własnej w sprawie Abrahama Lamma przeciw Kelmanowi i Lei Brunnerom pto 200 zł. a. w.

Na powyższych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową wywołania t. j. kwotę 160 zł. sprzedaną zostanie.

Wadyum w gotówce złożyć się mające wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

W razie gdyby realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną być nie mogła, to do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 16 października 18 2 o godz. 10 przed południem, na który się wierzycieli z tem wzywa, że niejawiący się za przystępujących do wniosku większości uważani będą. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. dr. Fruchtmanna w Drohobyczu.

Bliższe warunki, tudzież protokół zastawniczego opisania i ocenienia przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Drohobycz, dnia 14 czerwca 1882.

L. 2462. (5555 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 103 zł. 65 ct aw. z pn. na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lk. 359 w Woli Batorskiej położonej, ciała tabularn go nieposiadającej, a własność dłużników Błażeja i Katarzyny Trzaskalskich stanowiącej, w trzech terminach licytacyjnych dnia 4 września, dnia 9 października i dnia 13 listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Cena wywołania wynosi 800 zł., wadyum zaś 80 zł.

Niepołomice, dnia 16 czerwca 1882.

L. 915. (5624 3—3)

W dniach 12 września i 12 października 1882 o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod nr. 19 w Wampierzowie położonej, sukcessorów Marcina Leśniaka własnej, na rzecz Jana Leśniaka o 200 zł. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 1140 zł., wadyum 114 zł Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 6 kwietnia 1882.

L. 4329. (5564 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 21 września, 20 października i 29 listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod n. 388 w Kobakach położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do Dmytra Nikieforczyna i na 170 zł. sądownie oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi Seliga Tillingera w kwocie 100 zł. aw. z pn. a to przy I i II terminie za cenę szacunkową lub wyżej niej, przy III zaś terminie i niżej tejże. Wadyum wynosi 17 zł. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Kuty, dnia 30 czerwca 1882.

L. 2534. (5557 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat pożyczkowych procentów zwłoki i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 898 zł. 27 ct. aw. z pn. na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wyk. hip. ll. 45, 1030, 1055, 1056 i 1086 ks. gr. gm. Niepołomic objętych, a własność Stanisława i Antoniny Kmieciów, Franciszka i Franciszki Kmieciów, Michała Nowaka, Anny Nowakowej, Stanisława i Anny Kmieciów stanowiących, w trzech terminach licytacyjnych, mianowicie dnia 7 września, dnia 13 października i dnia 16 listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 4000 zł Wadyum zaś 400 zł. Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tych realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, dnia 26 czerwca 1882.

L. 7350. (5622 3—3)

C. k. sąd pow. w Nowym targu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Jana Walczaka Gąsienicy względnie tegoż spadkobiercy Michała Walczaka Gąsienicy w kw. 343 zł. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 14 sierpnia, 25 września i 23 października 1882, każdym razem o godzinio 10 z rana publiczna przymusowa sprzedaż $^1/_{60}$ części roli Obrochtowej w Starembystrem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Jakóba Wróbla własnej, z tem zastrzeżeniem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej, zaś na trzecim i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Akta egzekucyjne i warunki licytacyjne są wyłożone w tutejszej registraturze.

Nowy targ, dnia 30 maja 1882.

L. 59. (5618 3—3)

C k. sąd powiatowy w Borszczowie rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 967 zł. 75 ct. z pn. przymusową publiczną sprzedaż realności wedle dom II pag. 296 w księdze głównej miasteczka Borszczów na rzecz Kiwy Holzmana zaintabulowanej, w Borszczowie pod l. k. 131 położonej. Licytacya odbędzie się na dniu 6 września 1882 o 9 godzinie rano w zabudowaniu sądowem w Borszczowie. Na tym terminie zostanie realność ta za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną.

Cenę wywołania stanowi kwota 4040 zł. jako wartość realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta, wadyum wynosi 202 zł. Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze c. k. sądu powiatowego w Borszczowie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Borszczów, dnia 6 maja 1882.

L. 3403. (5548 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Mechla Fischmanna w kwocie 67 zł. aw. z pn. odbędzie się licytacya realności pod l. k. 156 w Rumnie wykazem hipot. l. 49 księgi gruntowej tejże gminy objętej, ciała tabularnego niestanowiącej, na jednym terminie a to dnia 6 września 1882 o godz. 10 przed południem w biurach tegoż sądu.

Cena wywołania 280 zł., wadyum 5 procent ceny wywołania w gotówce. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny, protokół zastawniczego opisania i protokół oszacowania można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem pana Wł. Łuszpińskiego c. k. notaryusza w Komarnie z substytucyą pana Jana Wierzbickiego w Komarnie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Komarno, dnia 17 czerwca 1882.

L 3211. (5566 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 22 września, 27 października i 28 listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod n. 256 w Białoberesce położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do Jurija Szaraburieka na 167 zł. 25 ct. aw. sądownie oszacowanej, w celu zaspokojenia pretensyi Seliga Steinbrechera w kwocie 15 zł. i 10 zł. aw. z pn. a to przy I i II terminie za cenę szacunkową lub wyżej, przy trzecim zaś terminie i niżej tejże. Wadyum wynosi 16 zł. 70 ct. aw. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Kuty, dnia 10 czerwca 1882.

L. 399. (5565 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej że na dniu 7 września, 19 października i 22 listopada 1882, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. 136 położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do leżącej masy Marcina Hołuba i na 300 zł. aw. sądownie oszacowanej, w celu zaspokojenia resztującej pretensyi 41 zł. 51 ct. aw. z pn. Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tutejszosądowej registraturze.

Kuty, dnia 26 marca 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 7770. (5458)

C. k. sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 12go lipca 1882 w rejestrze handlowym dla firm spółkowych zanotowano, że firma „Israel Blumenfeld i Synowie“ przez śmierć Israela Blumenfelda się zmieniła i że handel towarami rurowymi synowie tegoż pod firmą: „Israela Blumenfelda Synowie w Jarosławiu“ dalej prowadzą.

Przemyśl, 19go lipca 1882.

L. 14761. (5455)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych, firmy „C. k. Zarząd górniczo-hutniczy (K. k. Berg und Hüttenverwaltung) Swoszowice Stanisław Mrowec“ której używać będzie Stanisław Mrowec c. k. radca górniczy, jako zarządca c. k. zakładu górniczo-hutniczego dla wyrobu siarki i dwusiarczku węgla w Swoszowicach, podpisując takową w ten sposób, iż pod wyrazami „C. k. Zarząd górniczo hutniczy“ lub „K. Berg und Hüttenverwaltung Swoszowice“ swój podpis własnoręcznie położy.

Krakow, dnia 30 czerwca 1882.

L. 9764. (5638)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że celem doręczenia uchwały z dnia 10 grudnia 1881 l. 15203 intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla resztującej sumy wekslowej 183 zł. 83 ct.w. a. z większej sumy 248 zł. 50 ct. w. a. pochodzącej z pn. w stanie biernym realności num. 281 w Mielcu położonej Kazimierza Korpantego własnej, na rzecz pożyczek, zaliczek i zleceń hr. Reya w Mielcu dozwalającej, kuratora ad actum adw. Dr. Busia z substytucyą adw. Dr. Gałeckiego, dla niewiadomego z miejsca pobytu Kazimierza Korpantego ustanowiono i temuż wymienioną uchwałę doręczono.

Wzywa się więc Kazimierza Korpantego, aby do ustanowionego kuratora się zgłosił i temuż potrzebną informacyę udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał i tegoż sądowi wskazał.

W Tarnowie, dnia 3 sierpnia 1882.

L. 8952. (5497)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie jako Sąd handlowy podaje do wiadomości, że dnia dzisiejszego do rejestru dla firm spółkowych co do jawnej spł. hndl. pod firmą: „Dom komisowy Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu Dr. Kaczkowski i Spka“ w Tarnowie istniejącej, następująca zmiana wpisaną została:

1) p. Stanisław Żaba z dniem 1 lipca 1882 ze spółki wystąpił i tedy jako spólnik wykreślony zostaje.

2) w miejsce p. Stanisława Żaby przystąpili do spółki jako jawni spólnicy Dr. Jan Mikuciński i Józef Lenkiewicz.

Do zastępowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy t. j. Dr. Kaczkowski, Dr. Mikuciński i Józef Lenkiewicz; podpisywać zaś będą firmę zbiorowo Dr. Kaczkowski z z jednym z dwóch powyżej wymienionych wspólników przez wyciśnięcie tłustej stampilii lub wypisanie czyjąkolwiek ręką firmy w języku polskim: „Dom komisowy Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Tarnowie“ lub też w języku niemieckim: „Commissionshaus der galizischen Bank für Handel und Industrie in Tarnów“ która firma pozostaje niezmienną.

Tarnów dnia 20 lipca 1882.

L. 304 (5535 1—3)

C. k. sąd powiatowy wzywa Jana Ziarko z Sieklówki dolnej z życia i miejsca pobytu niewiadomego, aby stawił się w tym sądzie w ciągu jednego roku, bo gdyby się w tym czasie nie stawił, lub innym sposobem o zostawaniu przy życiu sąd nie zawiadomił, zostanie za zmarłego sądownie uznanym.

Jasło, dnia 3 maja 1882.

L. 29868. (5476 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa każdego możliwego posiadacza zgubionej przez księdza Piotra Gosławskiego w Krakowie obligacyi indemnizacyjnej wielkiego Księstwa Krakowskiego N. 30 lit. A z daty 1 listopada 1855 na kapitał 1170 złr. mon. konw. na rzecz łacińskiego probostwa w Więcławicach w Królestwie polskiem winkulowanej, która w dniu 31 października 1880 wylosowaną została, aby o posiadaniu takowej w przeciągu jednego roku sześciu tygodni trzech dni tutejszemu sądowi tem pewniej doniósł, ile że w razie przeciwnym obligacya tą za umorzoną uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy.

We Lwowie 15 lipca 1882.

L. 18303. (5495 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Js. Gelbergera, iż w skutek wniesionego przeciw niemu przez Józefa Wolfa pozwu wekslowego t. s. uchwałą z dnia 8 sierpnia 1882 l. 18303 wydany został nak. zapł. polecający pozwanemu Is. Gelbergerowi, aby zaskarzoną sumę wekslową 300 złr. a. w. z pn. w dniach trzech Józefowi Wolfowi zapłacił, który do rąk ustanowionego dla tegoż pozwanego kuratora w osobie p. adw. Dra Zygmunta Kleina w Krakowie doręczony został i oznajmia temuż niewiadomemu z miejsca pobytu, iż rzeczą jego jest w przeciągu dni trzech od dnia w którym niniejszy edykt po raz trzeci w ogłoszeniach Gazety Lwowskiej zamieszczonym zostanie, możliwe zarzuty przeciw wydanemu nakazowi zapłaty wnieść, lub przysługujące mu środki obrony ustanowionemu dlań kuratorowi dostarczyć, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania tego skutki sam sobie przypisze.

Kraków 8 sierpnia 1882.

L. 4560. (5309 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach ustanowił W. pana adwokata dra Ornsteina kuratorem dla Josla, Herscha i Jakóba Wolfgangów, tudzież dla Mojżesza Harmelina z życia i miejsca pobytu niewiadomych, w sprawie funduszu indemnizacyjnego przeciw tymże o zaległe należytości, z realności pod l. kons. 263 tab. 161 w Brodach i o tem ich niniejszem zawiadamia.

Brody, 10 października 1877.

L. 2619. (5438 1—3)

Benziona Marmor z miejsca pobytu nieznanego zawiadamia się, iż Abraham Katz temuż pozew o zapłacenie kwoty 50 zł wytoczył i że mu kuratorem Samuel Gottesman ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów, 26 czerwca 1882.

L 3907. (5637 1—3)

C. k. Sąd obwodowy Rrzeszowski wiadomo czyni, że na żądanie Herscha Kanarka, ustanowionym został dla Katarzyny Jordanowej, z miejsca pobytu niewiadomej, o uchwale tabularnej, przyzwalającej na ekstabulacyę sumy 1400 zł. m k. z stanu biernego realności pod nr 290 i 289 w Rrzeszowie położonej do l. 3907/1882 wydanej, zawiadomić się mającej, kurator w osobie p. adw. Bindera substytutem zaś p. adw. Dr. Reines, i że temu kuratorowi odnośna uchwała do l. 3907/882 wydana doręczoną została.

Rrzeszów, 27 lipca 1882.

L. 27353. (5584 1—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Abrahama Krauthammer, byłego zawiadowcę c. k kolektury loteryj ej Nr. 82 w Bóbrce, że po przeprowadzeniu ostatecznego obrachunku z zawiadowstwa tej kolektury, pozostała dla niego kwota 57 zł. 42 ct. która do depozytu sądu tutejszego złożona została.

Gdy miejsce pobytu tegoż Krauthamera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Małachowskiego i kuratorowi uchwałę dotyczącą doręczono.

Lwów, dnia 1 lipca 1882.

L. 18304. (5494 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu „Is. Gelbergera“, iż w skutek wniesionego przeciw niemu przez Seliga Königsbucha pozwu wekslowego, t s uchwałą z dnia 8 sierpnia 1882, l 18304 wydany został nakaz zapłaty, polecający pozwanemu Is. Gelbergerowi, aby zaskarżoną sumę wekslową 175 zł. w. a. z pn. w dniach trzech Seligowi Königsbuchowi zapłacił, który do rąk ustanowionego dla tegoż pozwanego kuratora ad actum w osobie p. adw. Dr. Kleina w Krakowie doręczony został, i oznajmia temuż niewiadomemu z miejsca pobytu, iż rzeczą jego jest w przeciągu dni trzech, od dnia w którym edykt niniejszy po raz trzeci w ogłoszeniach Gazety Lwowskiej zamieszczonym zostanie możliwe zarzuty przeciw nakazowi zapłaty wnieść, lub przysługujące mu środki obrony ustanowionemu dlań kuratorowi dostarczyć, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania tego skutki sam sobie przypisze.

Kraków, 8 sierpnia 1882.

L. 35180. (5485 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany Sec. I we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Wiktoryę i Wojciecha Menartowiczów, iż celem doręczenia im uchwały licytacyjnej z dnia 11 czerwca 1882 do l. 28204 w sprawie Dyrekcyi c. k. uprz. galic. zakładu włościańskiego przeciw spadkobiercom ś. p. Michała Menartowicza i Zofii z Menartowiczów Czabanowskiej, Wiktoryi, Wojciechowi i Janowi Menartowiczom tudzież Walentemu i Zofii Czabanowskim pto 260 zł. w. a. z pn. ustanowiono dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adwokata krajowego dra Blizińskiego, zaś tegoż zastępcą adwokata krajowego dra Bodeka i wzywa ich aby, albo temu ustanowionemu zastępcy potrzebnych wyjaśnień udzielili lub też innego swego zastępcę sądowi przedstawili.

We Lwowie, dnia 17 lipca 1882.

L. 4960. (5530 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie na prośbę ks. Wincentego Kolora przeora O. O. Cystersów i plebana w Szczyżycach, wzywa posiadacza książeczki Tarnowskiej kasy Oszczędności z dnia 3go marca 1880 r. Nr. 18001 top. 29 pag. 484 na sumę 41 zł $85^1/_2$ ct. w. a. opiewającej na rzecz probostwa „Góra Św. Jana“ wystawionej, ażeby takową w przeciągu 6 miesięcy tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż w razie przeciwnym takowa za umorzoną uważaną a Tarnowska Kasa Oszczędności jako wystawicielka od obowiązku względem niego uwolnioną zostanie.

W Tarnowie, dnia 27 kwietnia 1882.

L. 11099. (5629 2—3)

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1881 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Abrahama Lejby Farba o utworzenie nowego ciała tabularnego dla parceli względnie sklepu na tejże zbudowanego, grupa D. licz. 7 w Podhajcach pod l. kat. 25 położonej graniczącej od wschodu z parc. bud. l. 24 i sklepikiem Seinwela Perla na niej zbudowanym, od zachodu z parc budow. 27, 28 i wybudowanemi na tych parcelach sklepikami Ojzera Grünberga i Mojżesza Izraela Kresla, od północy z parc. budow. 22 i wybudowanym na niej sklepikiem Gedalego Berera, od południa z placem gminnym 5 sążni objętości powierzchnej, c. k. sąd powiatowy wygotował projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego który to projekt w tymże c. k. sądzie powiatowym przejrzanym być może, a od dnia 1 lipca 1882 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że, od dnia 1 lipca 1882 począwszy, nowe prawa własności zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta, przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie, oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie powiatowym w Podhajcach swoje oznajmienie do dnia 30 września 1883 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć niemającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 16 maja 1882.

L. 2821. (5576 2—3)

C. k sąd powiatowy w Kolbuszowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Michała Klubka, ża Katarzyna Żak wniosła w dniu 12 marca 1878 l 1198 przeciw niemu pozew o wyłączenie z pod egzekucyi 5 morgów gruntu pod l. 19 w Nowej wsi, że kuratorem dla niego Jan Żak ustanowionym został i że do rozprawy ustnej termin na dzień 25 września 1882 o godzinie 9 rano wyznaczono, a Michała Klubka wzywa się, by zastępcy swemu dokumentów tej sprawy udzielił, lub sądowi innego zastępcę podał, w przeciwnym bowiem razie winę samby sobie przypisać musiał.

Kolbuszowa, 8 sierpnia 1882.

L. 4230. (5572 2—3)

C. k sąd powiatowy w Bolechowie ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal akcyjnego Banku hipotecznego przeciw Janowi i Babecie Rückemanom pto 3 raty po 161 zł. i resztę kapitału 3375 zł. 90 ct. z pn. dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Babety Rück-man imieniem własnem i jako matki i piekunki małoletnich Adeliny, Wilhelminy, Karoliny, Teresy, Katarzyny, Jana Edmunda, Jakóba i Gustawa Rückemanów w miejsce zmarłego kuratora dra Leona Fruchtmana nowy kurator w osobie c. k. notaryusza w Bolechowie p. Władysława Janiszewskiego ustanowionym został i temuż t s. uchwała z 10 kwietnia 1882 l. 2048, cenę kupna za realność pod l. 148 w Cisowie uzyskaną rozdzielająca, doręczoną została.

O tem się Babettę Rückeman zawiadamia w tym celu, by temuż kuratorowi potrzebnych udzieliła informacyi, lub też innego zastępcę sądowi podała.

Bolechów, 19 lipca 2882.

L. 8762. (5519 2—3)

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Annie Ciulisiowej & cons. wytoczyły następujące osoby skargi:

1) Julianna Kozień pod dniem 28 czerwca 1882 l. 8762 o 30 zł. w. a.

2) Prakseda Kurzawina pod dniem 28 czerwca 1882 l. 8761 o 30 zł. w. a.

3) Józefa Gryboś pod dniem 28 czerwca 1882 l. 8760 o 20 zł. w. a

Dla wspomnianej Anny Ciulisiowej ustanawia się kuratora w osobie Józefa Bugno z Kuratonowic, i do rozprawy drobiazgowej wyznaczono termin na dzień 1go września 1882 o godzinie 9 rano.

Wzywa się przeto Annę Ciulisową, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzieliła, lub na temże terminie osobiście stanęła, lub wreszcie innego zastępcę sobie obrała i tegoż sądowi wskazała, w razie bowiem przeciwnym możliwe złe skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

C. k. sąd powiatowy

Gorlice, dnia 4 sierpnia 1882.

L. 2077. (5533)

C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Kajetana Krasnodębskiego ewentualnie tegoż z imienia życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że dnia 17 marca 1882 do l. 2077 Lipa Horowitz ze Stanisławowa jako prawonabywca Józefa Serwassera wytoczył skargę o zapłatę sumy pożyczkowej w kwocie 500 zł w. a. zabezpieczonej na realności pod l. k. 85/34 obecnie Nr. 34/154 w Łyścu położonej.

Sąd ustanawia tymczasowo dla pozwanego kuratorem p. Karola Sobotę, c. k. notaryusza w Bohorodczanach, na jego niebezpieczeństwo, oraz wzywa go, aby kuratorowi dowody swoje komunikował, lub wskazał sądowi innego pełnomocnika.

C. k. sąd powiatowy

Bohorodczany, 27 marca 1882.

L. 30743 (5628 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia, iż Teodor, Zofia, Józef i Tomasz Łobarzewscy oraz Rozalia Lipczyńska, wnieśli pod dniem 11 lipca 1882 do l. 30743 prośbę o zarządzenie umorzenia pretensyi w kwocie 4608 zł. pol. 19 groszy z 6 pr odsetkami na zasadzie dokumentu kaucyjnego przez Józefa Łobarzewskiego dnia 21go marca 1803 zeznanego, w stanie biernym dóbr Głobikowa na rzecz masy spadkowej śp. Ludwiki Chojnackiej z pierw. hyp. z dnia 8go kwietnia 1803 l. 8362 wedle Dom. 46 pag. 445 n. 5 on. intabulowanej.

Wzywa się zatem niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Ludwiki Chojnackiej oraz wszystkich, którzy do powyż opisanej wierzytelności hipotecznej jakie prawo sobie roszczą, aby w przeciągu roku, najpóźniej dnia 10go września 1883 do tutejszego sądu prawo swoje zgłosili, gdyż w razie bezskutecznego upływu powyższego terminu wierzytelność powyższa za umorzoną uznana i wykreśloną zostanie.

Lwów, dnia 29go lipca 1882.

L. 6084. (5358 3—3)

C. k. sąd pewiatowy w Brzesku zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Izraela Gelbergera z Brzeska, że na żądanie Sary Kohs dozwolił tymczasowego zajęcia i opieczętowania ruchomości jego w Brzesku znajdujących się i kuratorem dla niego ustanowił p. Szymona Baczyńskiego.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, dnia 2 sierpnia 1882.

L. 5674. (5539 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nisku zezwala na wdrożenie urzędowania względem uznania Wiktoryi Witkowskiej która się w roku 1843 z Rudnika wydaliła i od tego czasu miejsce jej pobytu nie jest wiadome za zmarłą.

Do zastępstwa Wiktoryi Witkowskiej ustanawia Michała Koszałkę z Rudnika kuratorem i wzywa Wiktoryę Witkowską, aby w przeciągu jednego roku t. j od dnia 5go września 1883 albo w tutejszym sądzie się zgłosiła, albo też tutejszym sądowi lub ustanowionemu kuratorowi o swojem życiu i miejscu pobytu oznajmiła, ile że w skutek ponownego żądania za zmarłą uznaną zostanie.

Nisko, dnia 5 sierpnia 1882

L. 39172. (5284 2—3)

Istniejące na podstawie §. 14 ustawy z dnia 14 maja 1874 szkoły dla aspirantów oficerskich obrony krajowej w Wiedniu, Bernie, Pradze i Insbrucku będą, w miarę zgłoszeń, na rok szkolny 1882/83 z dniem 1 grudnia 1882 otwarte, tudzież zamierzonem jest założenie innych takich szkół na tenże rok szkolny i w innych miastach głównych i większych, jeśli się zgłosi dostateczna liczba aspirantów.

2). **Wyłącznym** celem tych zakładów jest gruntowne wykształcenie aspirantów c. k obrony krajowej, tudzież innych do broni nieobowiązanych aspirantów na oficerów w **nieczynnej** służbie.

3) W tym celu odbywać się będą jak dotychczas kursy wieczorne i w miarę zgłoszeń także dzienne.

4) Zakres przedmiotów w tych kursach wykładać się mających zasadza się na planie naukowym ustanowionym dla szkół ochotników jednorocznych.

5) Nauki udziela się we wszystkich przedmiotach **bezpłatnie,** również **bezpłatnie** dostarcza się potrzebnych naukowych książek, przyborów do pisania i rysowania.

6) Nauka zaczyna się 1 grudnia i trwa do końca sierpnia, miesiąc wrzesień przeznaczonym jest na praktyczne ćwiczenia, w pierwszej połowie października odbędą się egzamina ostateczne.

Wykłady teorytyczno - praktyczne w kursach wieczornych odbywać się będą przeciętnie co dzień przez 2 lub 3 godzin, mianowicie w dniach powszednich od godziny 6tej do 9tej wieczorem, potem przedpołudniem w dniach niedzielnych i świątecznych.

7) Aspiranci, pragnący osiągnąć wykształcenie na oficerów **nieczynnej** służby, **mają prawo wybrać sobie miejscowość, w której chcą do szkoły uczęszczać,** jeżeli nie chcą korzystać z innych dobrodziejstw etatu obrony krajowej, jak te, które przyznaje powyższy piąty ustęp.

8) Utrzymanie skarbowe, podczas uczęszczania do szkoły oficerskich aspirantów, może być przyznane w zasadzie tylko aspirantom z żołnierstwa **nieczynnej** obrony krajowej.

9) Zamierzający ubiegać się o to aspiranci tej kategoryi, którzy się tem samem zrzekają wolnego wyboru miejscowości szkolnej (punkt 7) będą w razie ogólnego ich uzdolnienia, wcześnie powołani przez właściwe komendy batalionów i w celu **ciągłego** uczęszczania na kurs dzienny w szkole, która przez c. k. Ministerstwo obrony krajowej oznaczoną będzie, zostaną przydzieleni dla utrzymania do kadru instrukcyjnego, znajdującego się w dotyczącej miejscowości szkolnej.

10) Ewentualne odesłanie do tej miejscowości nastąpi na koszt rządowy.

11) Na czas wspomnionego wyżej przydzielenia otrzymają tacy aspiranci, tak samo jak ci, którzy ze systemizowanego stanu prezencyjnego kadrów są wyjątkowo wydzieleni należytości szarży odpowiedniej, prócz tego mieć będą korzyści, przyznane frekwentantom c. k. szkół kadeckich i pobierać miesięczny ryczałt w kwocie 6 zł. na potrzeby szkolne

12) Czas spędzony w szkole będzie się wszystkim w związku obrony krajowej stojącym frekwentantom bez różnicy, czy uczęszczają na kurs na koszt skarbowy, czy o własnym koszcie, wtedy tylko liczył wprawdzie **pojedynczo,** jednak jako **służba czynna,** jeśli kurs całkowity, czy to dzienny, czy wieczorny frekwentowali tak pod względem trwania, jakoteż co do wszystkich przepisanych przedmiotów naukowych.

Warunki przyjęcia:

1. Przyjęcie do szkoły dla aspirantów oficerskich obrony krajowej zawisło od udowodnienia odpowiedniego wykształcenia przygotowawczego, nienagannego zachowania się i takiego stanowiska społecznego (zarobku, zatrudnienia), które powadze stanowiska oficera nie uwłacza.

Wszyscy aspiranci mają więc zaopatrzyć swe podania w świadectwa studyów odbytych aspiranci z nieczynnej służby obrony krajowej i ze stanu cywilnego zaś także w świadectwa nieskazitelności i dowody stanowiska społecznego, które to dokumenta winny być wystawione przez polityczne, lub policyjne władze miejsca ich zamieszkania i ściągać się mają do całego czasu, spędzonego po wyjściu ze szkół, w stanie cywilnym, a względnie w związku nieczynnej służby.

Aspiranci ze stanu cywilnego mają także do podania przyłączyć dokumenta, wykazujące daty roku i miejsca urodzenia i przynależności do gminy, potem dowody, że obowiązkowi zaciągowemu zupełnie zadosyć uczynili i że nie są obwiązani służyć w obronie krajowej.

2. Aspiranci, należący do nieczynnej służby c. k. milicyi krajowej mają swe podania, ułożone najściślej według powyższych wskazówek wnieść najdalej do 1 października b. r. do przynależnej c. k. komendy obrony krajowej, aspiranci zaś ze stanu cywilnego do tej c. k. komendy obrony krajowej, w której okręgu mieszkają.

Wiedeń, dnia 22 czerwca 1882.

Z c. k. Ministerstwa obrony krajowej.

Zl. 39172. (5284 1—3)

Die auf Grund des § 14 des Gesetzes vom 14 Mai 1874 dermalen bestehenden Landwehr = Offiziers = Aspiranten = Schulen in Wien, Brünn, Prag und Innsbruck werden nach Maßgabe der erfolgenden Anmeldungen für das Schuljahr 1882/83 am 1 December 1882 eröffnet und wird die Etablirung weiterer derlei Schulen in anderen Landeshaupt- und sonstigen größeren Städten — im Falle sich eine genügende Anzahl von Aspiranten meldet — auch für dieses Schuljahr in Aussicht genommen

Der **ausschließliche** Zweck dieser Anstalten besteht in der gründlichen Heranbildung von Aspiranten der k. k. Landwehr und auch von sonstigen, der Wehrpflicht, nicht unterliegenden Bewerbern zu Offizieren im **nicht aktiven** Verhältniße.

Hiezu werden wie bisher, Abend- und, nach Maßgabe der diesbezüglichen Anmeldungen, auch Tageskourse eröffnet.

Der Umfang in diesen Kursen zum Vortrage gelangenden Gegenstände gründet sich auf den für die Schulen der Einjährig-Freiwilligen normirten Lehrplan.

Der Unterricht in sämmtlichen Gegenständen, sowie die erforderlichen Lehrbücher werden **unentgeltlich geboten** und werden an den **Abend**-Cursen auch die Schreib- und Zeichnen-Requisiten **kostenfrei verabfolgt.**

Der Unterricht beginnt am 1 December und währt bis letzten August; der Monat September ist für die Vornahme praktischer Uebungen bestimmt; in der ersten Hälfte des Monats Oktober finden die Schluß-Prüfungen statt. Dem theoretischen Unterrichte in den **Abend**-Kursen werden durchschnittlich 2—3 Stunden täglich u. z vornehmlich die Stunden von 6 bis 9 Uhr Abends an Werktagen, dann die Vormittage der Sonn- und Feiertage gewidmet werden.

Den Aspiranten, welche — ohne Inanspruchnahme einer anderen, als der im vorstehenden Alinea 5 gewährten Begünstigung — die Ausbildung zum Offizier des **nicht aktiven** Standes anstreben, **bleibt die Wahl des Schulortes überlassen.**

Die ärarische Verpflegung während der Frequentirung einer Offiziers-Aspiranten-Schule kann grundsätzlich nur Aspiranten aus dem Mannschaftsstande der **nicht aktiven** k. k. Landwehr zugewendet werden.

Die hierauf reflektirenden Aspiranten dieses Verhältnißes, bei welchen die freie Wahl des Schulortes (Alinea 7) entfällt, werden, im Falle ihrer allgemeinen Eignung von den zuständigen Bataillons = Kommanden rechtzeitig einberufen und behufs der **ungeschmälerten** Frequentirung des **Tages**-Kurses an einer vom Ministerium für Landesvertheidigunp bezeichnet werdenden Offiziers-Aspiranten-Schule, dem im betreffenden Schulorte etablirten Instruktions-Kadre in Verpflegszutheilung übergeben.

Die eventuelle Absendung dahin erfolgt auf ärarische Kosten.

Auf die Dauer der vorgedachten Zutheilung erhalten diese Aspiranten — gleich den, dem sistemisirten Präsenzstande der Kadres entnommenen — die chargenmäßigen Gebühren, dann ein für die Anschaffung von Schulbedürfnißen bestimmtes monatliches Pauschale von 6 fl ö. W. und treten in den Genuß der den Frequentanten der k. k. Kadetenschulen zugestandenen Begünstigungen.

Die in der Schule zugebrachte Zeit wird allen im Landwehrverbande stehenden Frequentanten auf ihre Landwehrdienstpflicht zwar nur **einfach** aber als **aktive** Dienstzeit, dann angerechnet, wenn sie den Tages- oder Abend-Kurs in seinem vollen Umfange, rücksichtlich der Dauer sowohl, als der sämmtlichen Lehrgegenstände ohne Unterschied ob auf Rechnung des Landwehr-Etats, oder auf eigene Kosten frequentirt haben.

Aufnahms-Modalitäten.

1. Die Aufnahme in eine Landwehr-Offiziers-Aspiranten-Schule ist von dem Nachweise einer entsprechenden Vorbildung, eines makellosen Vorlebens und einer dem Ansehen des Offiziersstandes angemessenen Lebensstellung (Erwerbs-Beschäftigung) abhängig.

Alle Bewerber haben demnach die Zeugniße über die zurückgelegten Studien, jene vom nicht aktiven Stande der k. k. Landwehr oder vom Civilstande auch Zeugniße über ihre Unbescholtenheit, sowie über ihre gesellschaftliche Stellung beizubringen, welch letztere von der politischen oder Sicherheitsbehörde des Aufenthaltsortes des Bewerbers auszustellen sind und sich auf jenen Zeitraum zu erstrecken haben, welchen der Betreffende, seit dem Austritte aus der Schule, im Civilstande, beziehungsweise im nicht aktiven Verhältniße, zugebracht hat

Aspiranten aus dem Civilstande haben auch das Geburtsjahr, den Geburtsort, die Heimatszuständigkeit und weiters nachzuweisen, daß sie der Stellungspflicht vollkommen Genüge geleistet haben und nicht Landwehrpflichtig sind.

2. Die nach Vorstehendem genauestens zu präzisirenden Gesuche der, dem nicht aktiven Stande der k. k. Landwehr angehörenden Bewerber sind bis 1 Oktober d. J. beim Kommando des grundbuchszuständigen Bataillons, jene der Bewerber aus dem Civilstande aber beim Kommando jenes Bataillons einzubringen, in dessen Bezirke sie sich aufhalten.

Wien, am 22 Juni 1882.

Vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung.

Ч. 39172. (5284 2—3)

1. Находячіи сѧ на основаню §. 14 закона съ дн. 14 мая 1874 школы для офицерскихъ аспирантôвъ обороны краевои въ Вѣдню, Бернѣ, Празѣ и Инсбруку, будутъ по мѣрѣ сголошень сѧ на школьный рôкъ 1882/1883 съ днемъ 1го грудня 1882 ôткрытû; также маютъ бути заведенû иншû такû школы на сеи рôкъ школьный и въ другихъ головныхъ, або бôльшихъ мѣстахъ, скоро сголошитъ сѧ достаточне число аспирантôвъ.

2. Головною задачею сихъ заведенїи есть основное образоване аспирантôвъ ц. к. обороны краевои, такожъ инныхъ до оружена необовязаныхъ аспирантôвъ на офицерôвъ въ нечинной службѣ.

3. Въ тôй цыли будутъ ôтбувати сѧ якъ до теперъ вечернû курса, а по мѣрѣ сголошенїи такожъ и дневнû курса.

4. Объемъ преподаваемыхъ въ сихъ курсахъ предметôвъ основуе сѧ на оучебнôмъ планѣ оустановленôмъ для школъ однорôчныхъ охотникôвъ.

5. Науки оудѣляе сѧ во всѣхъ предметахъ безплатно, такъ само достарчае сѧ школьнихъ книжокъ и приборôвъ до писанѧ и рисованѧ безплатно.

6. Наука буде ôтбувати сѧ ôтъ 1. Грудня до кôнцѧ Серпня, мѣсяць Вересенъ есть признаценымъ до практичной вправы; въ першôй половинѣ Жовтня ôдбудутъ сѧ окôнчательнû испыты.

Теоретично-практичнû преподаванѧ въ вечернихъ курсахъ будутъ ôтбувати сѧ пересѣчно що день черезъ 2 або 3 годины, именно въ будныхъ дняхъ ôтъ годины 6 до 9 вечеромъ, потôмъ передъ полуднемъ въ недѣлѣ и дни свѧточнû.

7. Аспиранты желающû получити образоване на офицерôвъ чинной службы, маютъ право выбрати собѣ мѣстцевôсть, въ котрôй хотѧтъ посѣщати школу, если не хочутъ корыстати зъ инныхъ доброд ѣйствъ скарбу обороны краевой кромѣ тыхъ, котрû признае повысшїй 5 оуступъ.

8. Оутрымане зô скарбу пôдчасъ посѣщанѧ школи офицерскихъ аспирантôвъ, може бути признане по правилѣ лишь аспирантамъ, котрû суть жовнѣрами нечинной обороны краевой.

9. Желающû оубѣгати сѧ о се аспиранты той категорїи, котрû тымъ самымъ зрѣкаютъ сѧ свобôдного выбору мѣстцевости школьной (точка 7) будутъ въ разѣ общой ихъ здôбности завчасу покликанû черезъ дотычущû команды батальôнôвъ и въ цѣли непрерывного посѣщанѧ дневного курсу въ школѣ ц. к. Министерствомъ обороны краевой для офицерскихъ аспирантôвъ означенôй переданû до инструкцїйного кадра, находячого сѧ въ дотичущôй школьнôй мыстцевости, щобы ихъ тамъ оутримовано.

10. Отсылака до тôй мѣсцевости наступитъ на коштъ скарбу

11. На часъ триванѧ такого придѣленѧ получатъ аспиранты такû такъ само, якъ тїи, котрû изъ системизованого стану презенцїйного кадру выемочно суть выдѣленû, належитôсть ôтповѣдну шаржи, крôмъ того будутъ мати корысти, признанû посѣщающимъ ц. к. школы кадетôвъ, и побирати мѣсячно павшале 6 зр. в. а. на школьнû потребы.

12. Часъ перебутый въ школѣ буде всѣмъ въ звязѣ обороны краевой остающимъ фреквентантамъ безъ рôзницѣ, чи посѣщаютъ курсъ коштомъ скарбу, чи власнымъ коштомъ, числити сѧ тогди вправдѣ лишь поединчо, но яко чинна служба, если курсъ будь то денный, будь вечерный, посѣщали цѣлый, такъ що до протягу часу, якъ и що до всѣхъ приписаныхъ предметôвъ наукових ъ.

Оусловія приняти.

1. Принятье до шкоды для аспирантôвъ офицерскихъ краевой обороны зависимъ есть ôтъ доказанѧ ôтповѣдного образованѧ приготовавчого, бездоганного захованѧ и такого становиска сполечного (зарobку, занятѧ), котре не приноситъ скорбы повазѣ становиска офицера.

Всѣ аспиранты маютъ протое заосмотрѣти свои поданѧ въ свѣдоцтва ôтбутыхъ наукъ, аспиранты, зъ нечинной службы краевой обороны и зъ цивильного стану такожъ въ свѣдоцтва бездоганности и доказы становиска сполечного, котрû то документы маютъ буты выставленû политичновъ, або полицїйновъ властею мѣсцѧ ихъ замешканѧ и обôймати маютъ весь протягъ часу перебутого по опущеню школъ въ цивильнôмъ станѣ а взглядно въ звязи нечинной службы.

Аспиранти зъ цивильного стану маютъ такожъ до просьбы приложити документы доказывающû рôкъ и мѣсце оуродженѧ и приналежнôсть, потôмъ доказъ, що сповнили повиннôсть ставанѧ до побору войскового и що не суть обовязанû до службы въ оборонѣ краевôй.

2. Аспиранты належачû до нечинной службы ц. к. краевой обороны маютъ поданѧ свои оуложенû найточнѣйше пôслѧ повысшихъ сказôвокъ, внести найдальше до 1. Жовтня с. р. до приналежной ц. к. команды краевой обороны, аспиранты же зъ цивильного стану до той команди краевой обороны, въ котрой округѣ мешкаютъ.

Вѣдень, дня 22. Червцѧ 1882.

Отъ ц. к Министерства краевôй обороны.

L. 13979. (5582 3—3)

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Majera Rindenau w Kołomyi zamieszkałego o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 201 l. parc. 144 m w Kołomyi w tamsądowym powiecie i w tamecznej gminie podatkowej położonej, składającej się z gruntu objętości $196^{72}/_{,,}$ kw m. czyli $54^{64}/_{,,}$ kw. sążni i stojącego na nim domu, po części murowanego, a po części drewnianego, z wychodków, komory i podwórza, a graniczącej na wschód z uliczką boczną, na południe z realnością Nuchima Hausknechta, na zachód z ulicą krzywą, a na północ z realnością Hoszyi Laubera, c. k. sąd obwodowy w Kołomyi projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego wygotował, któryto projekt w tymże c. k sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 15go sierpnia 1882 za księgę gruntową uważanym będzie; równie oznajmia się, że od tego dnia począwszy, nowe prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione i uchylone być mogą

Równocześnie wzywa c k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;
b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 15go listopada 1882 włącznie tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 6 czerwca 1882

L. 31172. (5281 3—3)

C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie, oznajmia nieobecnemu Dawidowi Laner, że przeciw niemu został dnia 11go grudnia 1880 do l. 55345 na rzecz Mayera Bacha wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. w. a. z pn.

Gdy miejsce pobytu Dawida Lanera nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem adwokata dra Pająka, a tegoż zastępcą adwokata dra Horwatha i wspomniany nakaz zapłaty kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem p. Dawida Lanera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące skutki szkodliwe sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego
Lwów, 22go lipca 1882.

L. 8503/pr. (5696)

OBWIESZCZENIE.

Z powodu jednocześnie rozpisanego wyboru uzupełniającego posła do Izby Deputowanych Rady państwa z kuryi wielkich posiadłości okręgu wyborczego **Wadowice-Biała-Żywiec-Myślenice**, ogłasza się w myśl §. 25 ustawy państwowej z dnia 2 kwietnia 1873 r. (dz. u. p. Nr. 41) listę wyborców z powyższego okręgu wyborczego z oznajmieniem, że reklamacye mogą być wniesione do c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie w przeciągu 14 dni, licząc od dnia tego ogłoszenia.

Reklamacye wniesione po upływie tego terminu nie będą uwzględnione.

Co do wykonywania prawa wyboru zwraca się uwagę wyborców na postanowienia §. §ów. 12, 13, 14, 15 i 16go powołanej ustawy państwowej.

Jeżeli posiadłość gruntowa uprawniająca do wyboru w powyższym okręgu wyborczym jest wspólną tabularną własnością dwóch lub więcej współposiadaczy, wykonywa z pomiędzy nich ten prawo wyboru, którego reszta współwłaścicieli wyraźnie pisemnem pełnomocnictwem do tego upoważni.

Uprawnieni do wyboru, w kraju zamieszkali, otrzymają karty legitymacyjne wprost z urzędu.

Tych zaś do wyboru w powyższym okręgu wyborczym uprawnionych, którzy w kraju nie mieszkają, wzywa się niniejszem, ażeby o karty legitymacyjne zgłosili się do c. k. Starosty **w Wadowicach.**

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 14 sierpnia 1882.

Lista wyborców

posła do Izby Deputowanych Rady państwa z grupy wielkich posiadłości okręgu wyborczego:

Wadowice-Biała-Żywiec-Myślenice.

Imię i nazwisko uprawnionego do wyboru	Nazwa posiadłości większej uprawniającej do wyboru
Jego Ces. Wysokość Najdostojniejszy Arcyksięże Albrecht	Bestwina, Bestwinka, Biała (przedmieście), Brzeszcze, Czaniec, Dankowice, Jawiszowice, Kaniow, Komorowice. Lipnik, Międzybrodzie lipnickie, Porąbka, Przecieszyn, Skidzin, Straconka, Wilczkówice, Kamecznica, Pewel mała, Rycerka, Sól z Nieledwią i Szarem, Ujsoły, Wieprz (ad Żywiec), (c. att. Reptra, Brzuśnik, Cięcina, Cisiec, Czernichów, Juszczyna, Lipowa, Leśna stara i nowa, Międzybrodzie ad Żywiec, Milówka, Ostrze, Pietrzykowice, Radziechów, Sienna, Słotwina, Żywiec stary, Trześnia, Zabłocie, Zadziele, Zarzecze, Żabnica), Żywiec miasto c att. Hucisko, Isep, Jeleśnia, Korbielów, Koszarowa, Pewel wielka, Krzyżowa, Przyborów, Przyłęków, Sporysz, Sopotnia wielka i mała, Swinna, Trzebinia, Maków z przyl., Biała, Grzechinia, Skawina czyli Skawica, Zawoja, Kojszówka, Wieprzce, Juszczyn, Osielec i Sydzina z adwokacyą Sydzina i Kojszówka.
Baum br. Józef	Brzeznka, Kopytówka,
Baum br. Ferdynand	Radoca.
Bobrowski hr. Karol	Andrychów, Roczyny, Sulkowice, Targonice, Wieprz, część Zagornik, Brzezina czyli Brzezinka.
Bobrowski Wincenty	Rudze
Bobrowska Teresa hr. dożywotniczka	Dwory, Monowice.
Borkowska Adela hr.	Osiek.
Braci Miłosierdzia zgromadzenie w Zebrzydowicach	Zebrzydowice
Burda Józef	Pisarzowice dolne.
Czetsch-Lindenwald Herman	Kobiernice.
Dąbscy Henryk i Gustaw, Konstancya Sobolewska, Schänkerowie Joachim i Liebe	Babice, Brzoskowice i Oświęcim.
Dąbska Marya	Kosowa i Chrząstowice część.
Dąbska z Lgockich Zofia	Jaśkowice
Dąbski Gustaw i Marya z Lgockich Brzeska	Chrząstowice.
Dobner de Dobenau Karol	Barwald górny.
Dunin z Bobrowskich Albina	Głębowice dolne
Dunin Stanisław	Gierałtowiczki.
Fischer Jan	Gorzeń dolny, Jaroszowice
Foltański Feliks	Kańczuga
Gorczyński Bronisław	Brzeźnica, Marcyporęba czyli Markowa, Poręba część, Wysoka część, Pasieki i Marcyporęba
Gorczyński Józef	Nowedwory, Marcyporęba część.
Gorkiewicz Jan	Witanowice dolne, Lgota.
Gostkowski Aleksander	Tomice, Frydrychowice.
Günther Edward	Facimiech, Krzęcin.
Gurniak Jerzy	Nidek
Haempel Karol	Malec.
Haller Henryk de Hallenburg	Jurczyce.
Haller Władysław	Polanka, Haller, Gołuchowice.
Hollender Mendel i Schenker Mojżesz	Międzybrodzie.
Hom Andrzej	Twierdza ad Wieprz.
Humborg Karol	Halenow.
Jakubowicz Mieczysław, Honorata z Jakubowiczów Balkowa, Stanisław i Władysław Jakubowicze, i Franciszka z Jakubowiczów Matyasowa	Sosnowice, Lencze część.
Jankowski Karol	Starawieś dolna.
Klucka Malwina	Kozy.
Konopka Andrzej bar.	Borek szlachecki i część Borka szlacheckiego „Rogoszczyzna i Grabiańszczyzna“ zwane.
Konopka Stefania	Głogoczów.
Lariss Br. Edmund	Bujaków, Bulowice, Hecznarowice, Nowawieś.
Lasocki Czesław hr.	Spytkowice.
Lubomirska Cecylia księżna	Bieńkówka, Bogdanówka, Borzęta, Bysina, Dolnawieś, Jasienica, Krzeczonów, Krzeczów, Lubień, Pcim, Polanka, Rudnik, Stróża, Tenczyn, Trzebunia, Więciorka, Zawadka.
Michałowscy Antoni i Leokadya	Okrajnik z przyległ. Oczków, Łukawica.
Mieroszewska Julia hr.	Poremba wielka.
Montleart Augusta księżna	Krzyszkowice i Zawada Szembek.
Montleart Maurycy książe	Barzyn, Budzów, Harbutowice, Jastrzębia, Izdebnik, Lanckorona, Leśnica, Palcza, Skawinki, Zakrzów etc.
Neumayer Franciszek	Klecza dolna i średnia.
Neumayer Karol Józef dw. im.	Boków z folwarkiem Swoboda, Wilanowice część.
Pawełka Józef	Podolany, Lencze.
Plessner Józef i Chane	Łazy.
Popiel Konstanty	Górka osiecka.
Primavesi Klementyna	Buczkowice, Łodygowice, Mikuszowice, Rybarzowice, Szczyrk, Wilkowice.
Primavesi Teodor	Rajcza.
Probostwo rz. kat. w Oświęcimie	Włosienica.
Rappaport Leon	Brząsowice
Romer Adam hr.	Inwald, Zagórnik.
Romerowa Eugenia	Ochodza, Stanisław.
Schimke Edward	Swinna, Poręba.
Sławiński Przecław	Klecza górna.
Smiałowski Antoni	Witkowice.
Sobolewski Marceli	Osieczany.
Tetschel Franciszek	Jaszczurowa, Jamnik i Mucharz.
Wężyk Ludwika z hr. Zeleńskich	Tłuczań górna, Malejowa, Raba wyżna.
Wilkos0ewski Awit	Wysoka, Toporzysko.
Wilkoszewski Szczepan, Saryusz	Bystra, Raba wyżna.
Wysocki Józef	Polanka wielka.
Zakrzeńska z Gorczyńskich Marya	Dąbrówka, Ostałówka
Znamięcka Teofila	Zembrzyce, Skawce.
Zubrzycki Julian	Skomielna biała, Słonne, Zaryte, Rabka.
Zwilling Karol	Rajsko.
Zwilling Wincenty.	Harmęże.

Z Prezydynm c. k. Namiestnictwa

Lwów, 14 sierpnia 1882

Doniesienia prywatne.

Urząd pocztowy w Radziechowie

poszukuje rutynowanego ekspedytora na dwutygodniowe zastępstwo. (5651)

Pensyonat dla córek

Wollzeile 35, Postgasse 2

8-klasowa szkoła i 3-klasowy zakład wyższego wykształcenia.

☞ Prospekta i zgłoszenia o każdym czasie.

Przełożona: **Amalia Thilo,** pedagogiczna autorka.

(5074 2—3)

STUDENCI

od najniższych do najwyższych klas

o r a z

Panienki

kształcące się

otrzymać mogą we Lwowie pod rozmaitemi warunkami w godnych domach

stosowne umieszczenie

na wikt i stancyę oraz dobrych nauczycieli. (5673 1 3)

Wiadomości udziela bezpłatnie Emil Domaizel, Biuro spedycyi przy ul. Pańskiej l. 7 we Lwowie.

Z rozpoczęciem

Kursu szkolnego.

Panienki, uczęszczające do szkół średnich lub wydziałowych, znajdą przyzwoite umieszczenie i troskliwą opiekę w rodzinie zajmującej się wychowaniem własnych córek. Konwersacya francuzka i fortepian w domu. (5663 1 3)

Rodzicom i opiekunom zgłaszającym się mogą być przedłożone polecenia osób powszechnie znanych i wielce szanowanych.

ADRES: **P. S.** ulica **Akademicka l. 25.** po lewej stronie.

Praktyczny kurs fortepianu

rozpoczynam b. r. od 1go września w moim gabinecie ulica Czarnieckiego licz. 2. na pierwszem piątrze.

Każdy zdolny i pilny uczeń, który tylko godzinę co drugi dzień z chęcią i uwagą w tym kursie studyuje, robi wielkie postępy.

Moja wyborna metoda jest zaszczytnie znaną nietylko tu we Lwowie, ale w Wiedniu i Paryżu, gdzie najlepsi moi uczniowie i elewki kończą studya i świetnie zdają egzamina wstępne, jakoteż trudne egzamina teoryi, harmonii, kontrapunkta estetyki i historyi muzyki z zadowoleniem znakomitych Dyrektorów konserwatoryum. Od roku 1860 (kiedy powróciłem z konserwartoryum paryskiego, gdzie otrzymałem nadgrodę) do 1872 występowałem w wielu koncertach Towarzystwa muzycznego z zadowoleniem wysokich i znakomitych znawców, i zaraz po pierwszym świetnym koncercie dostałem kilku uczniów i elewek; mogę się więc poszczycić wieloletnią praktyką i doświadczeniem.

Zapisywać się można co dzień od 3 do 5tej popołudniu. (5644 1-2

Polecam mój kurs szanownej i Wysokiej PT. Publiczności szczegolnie dla młodzieży szkolnej.

Z wysokiem poważaniem

Aleksander Bogucki.

Zuzanna Krzyżanowska

przeniosła

(5158 4—4) koncesyowane

Bióro wyłącznie Nauczycielskie

na ul. Karola Ludwika l. 5 na 2 piętro w oficynie

poleca: P . nauczycielki, guwernantki, bony i ochmistrzynie, a mając li zne st sunki z zagranicą, pośredniczy w ich sprowadzaniu

Do sprzedania

za 20.000 zł.

(z tego około 8 000 zł. długów hipotecznych pozostać może w całości) przy ulicy **Kurkowej** Nr. 35, 37 i 39 we Lwowie tuż obok klasztoru Panien Franciszkanek w najzdrowszej, najpiękniejszej i najprzyjemniejszej okolicy m. Lwowa — b a r d z o

piękna realność

(niegdyś własność hr. Konarskich), składająca się z **trzech** murowanych **domów** parterowych, jednopiątrowej kamienicy (całkiem nowej i dwu morgowego ogrodu w rodzaju parku angielskiego; w ogrodzie pełno różnych a rzadkich kwiatów, młodych, doborowych a licznych gatunków drzew owocowych, krajowych i zagranicznych, słowem ogród tak urządzony i tak wzorowo utrzymany, jakiego we Lwowie z pewnoscią nie znajdzie Bliższa wiadomość u właściela na miejscu, lub przy ulicy Kopernika l. 38 na dole Isza brama w kancelaryi. Niżej 20.000 zł. realność ta nie będzie wcale sprzedaną. (5477 3 3)

☞ Po znacznie zniżonych cenach. ☜

Kawa

sprowadzona wprost z Hamburga, jak wiadomo **w najlepszym** gatunku.

Karol Fr. Burghardt w Hamburgu

w workach **o 5 kilo** wolna od portoryum i kosztów opakowania za pobraniem należytości.

Mocca prawdziwa arabska, wyśmien.	5 kil.	6 zł. 30
Menado wyborna w smaku . . .	5 „	5 zł. 40
Ceylon Perłowa wyborna i łagodna	5 „	5 zł. 40
Melange (mieszana) poleca się szczególnie	5 „	5 zł. 80
Ceylon Plantation, bardzo dobra w smaku	5 „	5 zł. —
Jawa złotożółta, najwyborniejsza .	5 „	4 zł. 70
Kuba niebieskawo-zielona, wyśmienita	5 „	4 zł. 40
Mocca afryk. wyborna i wydatna .	5 „	3 zł. 90
Santos doskonała i silna	5 „	3 zł. 55
Rio dobra w smaku	5 „	3 zł. 25

Herbata w najlepszych gatunkach po ½ kilo od zł. 1 do 6 zł. (4210 4—5)

Od 15 sierpnia począwszy

rozsyłam jak dotąd rok rocznie do **5 października** zupełnie dojrzałe, słodkie i konserwować się dające **winogrona** najszlachetniejszego gatunku po cenie

1 zł. 70 ct. w. a.

od koszyka zawierającego 5 kilo, franco bez żadnych dalszych wydatków do każdej stacyi pocztowej w Austro-Wegrzech a pobraniem należytości.

R. Maiti

w Tryeście.

☞ Przy zamówieniach odrazu 3 koszyków pod jednym a resem, jeżli należytość franco z góry uiszczoną zostanie: **4 zł. 75 ct.**

(5480 3—14)

Handel towarów korzennych

Karola Bałłabana

we LWOWIE ulica Halicka

poleca swój skład wyśmienitej ciemno naciągającej **Chińsko-rossyjskiej**

HERBATY

zbioru majowego

½ klo. Congo cesarskiej	złr.	2.—
½ „ Familijnej	„	3.—
½ „ Mieszanki z Moskwy . .	„	4.—
½ „ Emperial	„	5.—
½ „ najlepszych wysiewek . .	„	1.70
½ „ Ciast ang. do herbaty . .	„	1.20
½ „ Ciast Czyńskiego . . .	„	1.—
1 But. **Rumu** Jamajka starego .	„	1.50
1 „ „ „ .	„	1.20
1 „ **Cognaku**	„	2 50
1 „ **Ponczowej esencyi**	„	1.50

KAWY

Naturalne aromatyczne z czystym smakiem

½ klo. Ceylon grubo-ziarnistej najlepszej	złr.	1.64
½ „ Ceylon bardzo dobrej . .	„	1.—
½ „ Ceyloo drob. ten smak . .	„	—.96
½ „ Laguajra	„	—.96
½ „ „ drobniejszej . .	„	—.92
½ „ Cuba	„	—.88
½ „ „	„	—.84
½ „ Malabar	„	—.72
½ „ Santos	„	—.68
½ „ Rio	„	—.60

Rzetelne postępowanie i staranna usługa zjednały handlowi mojemu liczną klientelę i nadal będzie mojem usilnem staraniem wymogom szanownych P. T. gości zadosyć uczynić.

Łaskawe zamówienia będą bezzwłocznie uskuteczniane

(5664 1—?)

Otwarcie naszego składu **we Lwowie przy ulicy Karola Ludwika licz. 5,** znalazło powszechnie najprzychylniejsze przyjęcie i pozwalamy sobie przeto zwrócić uwagę P. T. odbiorców na nasz

wielki skład powozów

który co do rozmaitości wyrobu stoi na równi z magazynami wielkich miast. Przyjmujemy także wszelkie naprawy i rozsyłamy wszelkie pojedyncze części składowe w najlepszej jakości.

Zamówienia uskuteczniamy jak najrychlej.

SCHUSTALA i S^KI.

nadworna fabryka powozów.

(3664 23—?)

FARBY olejne

zupełnie do użycia gotowe,

do malowania drzwi, okien, podłóg, dachów, sprzętów ogrodowych i gospodarskich, narzędzi rolniczych itp., oraz wszelkiego rodzaju lakiery, werniksy, farby olejne w tubach, farby techniczne, drukarskie i farbiarskie, palety, pendzle, bronzy, złoto malarskie i srebro.

Najwyborniejsze prawdziwe lakiery powozowe,

angielskie, amerykańskie i krajowe do robót wewnętrznych, zewnętrznych i do skór.

Masę do zapuszczania podłóg

w najlepszym gatunku.

Oliwę i smarowidło do smarowania maszyn i wozów. **Kwas karbolowy i proszek** do desynfekcyi, **śruty i kule, ter węglany, kiszki** (szlauch) **i płyty gumowe, rury cynowe, maszynki** do korkowania i do tarcia farb, **pipy** mosiężne, cynowe i drewiane, **smołę browarniczą,** szpunty i korki, kit do okien, **gąbki** rozmaitego rodzaju i każdej wielkości, **kwas** siarkowy, saletrzany i solny, **magnezyt** jak wszelkie w zakres tychże wchodzące artykuły w gatunkach doborowych i po najumiarkowańszych cenach **poleca**

Skład fabryczny

farb, lakierów, produktów chemicznych oraz handel materyałów

HÜBNER I HANKE

we Lwowie Rynek licz. 29.

☞ Cenniki specyalne na żądanie gratis i franco. (4978 7—18)

Ogłoszenie licytacyi.

(5580 1—4)

Galicyjski

Zakład zastawniczy i kredytowy

LWÓW, ulica Teatralna, w gmachu Teatralnym,

podaje do powszechnej wiadomości, że zapadłe a niewykupione zastawy, a mianowicie: przedmioty **złote, srebrne i drogie kamienie,** towary łokciowe, **futra, suknie, bielizna** i inne przedmioty w dniach 18, 19 i 20 września 1882 r. w godzinach zwykłych urzędowych przez publiczną licytacyę w myśl §. 19, 20, 24, 26 i 27 regulaminu najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane zostaną.

Uprasza się zarazem właścicieli kwitów zapadłych o podjęcie nadwyżek

Lwów, dnia 10 sierpnia 1882.

Ces. król. uprzyw.

galic. akcyjny Bank hipoteczny

we Lwowie

wydaje od dnia 1 stycznia 1881 począwszy

ASYGNATY KASOWE

3 procentowe, płatne w **30** dni po wypowiedzeniu,
4 „ „ **60** „ „ „

Wszystkie znajdujące się jeszcze w obiegu $4\frac{1}{2}$ procentowe Asygnaty kasowe z 60-dniowem wypowiedzeniem, będą oprocentowane **począwszy od dnia 1 Marca 1881** tylko po 4% z zatrzymaniem dotychczasowego terminu wypowiedzenia.

Lwów stycznia 1881.

DYREKCYA.

(Przedruk nie będzie płacony) (4546 9—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Papier z c. k. uprzyw. fa